

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HER
BEARY
SEXY
CHRISTMAS

THEODORA TAYLOR

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Her BEARY *Sexy* CHRISTMAS

TM FO DO RA TAY LOR

*Bu yıl hayal kırıklığına
uğrayan ve yeni bir sezonu
hak eden tüm kadınlar için
kalp eriten, her
şeyi kapsayan,
koşulsuz sevgi.*

contents

[The Official Beary Sexy Noel Soundtrack](#)

1. [Noelle](#)
2. [Kül](#)
3. [Mak](#)
4. [Noelle](#)
5. [Noelle](#)
6. [Noelle](#)
7. [Noelle](#)
8. [Cody](#)
9. [Cody](#)
10. [Mak](#)
11. [Noelle](#)
12. [Noelle](#)
13. [Noelle](#)
14. Neşeli [Epilog](#)

[Acımasız Patronlarıma Özel Teşekkürler!](#)

[Ayrıca Theodora Taylor tarafından](#)

[Yazar Hakkında](#)

the official beary sexy christmas soundtrack

(v)Featuring my faorite Canadian acts

[Spotify **Çalma Listesini İndirin!**](#)

Bölüm 1. **Both Sides, Now** by Joni Mitchel Bölüm 2.

Hello by Dragonette & Martin Solveig

3. ve 4. Bölümler The Guess Who'dan **American**

Woman 5. Bölüm Steppenwolf'tan **Sihirli Hal**

Gezintisi Bölüm 6. Carly Rae Jepson'dan **This Kiss**

Bölüm 7. **All I Want for Christmas is You** (Justin Bieber version w/ Mariah Carey)

Bölüm 8. Alessia Cara'dan **Make it to Christmas**

Bölüm 9 . **Closer** by Tegan and Sara

Bölüm 10 ve 11. Tate McRae'den **önce beni kırdın** Bölüm 12.

Son Noel (Carly Rae Jepson versiyonu)

Bölüm 13. **It's Beginning to Look a Lot like Christmas** (Michael Bublé versiyonu)

14. Bölüm **White Christmas** (Michael Bublé Duet w/ Shania Twain)

noelle

...

Tamam, kabul ediyorum, kış koşullarında dar bir dağ geçidi yolunda ağlayarak araba sürmeye hiç hakkım yoktu.

Ama kendimi savunmam gerekirse, o kar kütlesi bir anda ortaya çıktı.

Ayrıca, hayatımın tamamen altüst olmasının üzerinden 24 saatten az bir süre geçmişti.

"Noelle Winters, lütfen derhal insan kaynakları ofisine gelin."

Her şey dün sabah, cerrahi ekibin günün vakalarını gözden geçireceği sabah brifingine hazırlandığım sırada tepemden gelen anonsla başladı.

Bu ani ve acil toplantının ne hakkında olduğunu Dr. Bradford Tate'in -yani kötü kalpli eski sevgilim ve yeni Cerrahi Bölüm Başkanı'nın- ben gitmek için ayağa kalkarken sırtmasından anlamalıyım.

"Winters'ın tüm vakalarını yeniden görevlendirmemiz gerekecek...." Kapı arkamdan kapanmadan önce söylediğini duydum.

O zaman, sadece bir gün için olduğunu ummuştum. Ama kısa süre sonra öngörülebilir bir geleceği kastettiğini anladım.

"Üzgünüm, ama Gemidgee General'in cerrahlarından biri sizi hastayı tehlikeye atmak, düşmanca bir iş ortamı yaratmak gibi etik olmayan davranışlarla suçladı.

ve ameliyathanede onları baltalıyor," diyen Kathy adlı bir İK temsilcisi beni herhangi bir giriş yapmadan bilgilendirdi.

Gözlerimi kırptım, aklım başımdan gitti. "Vay canına. Yani temelde... tüm suçlamalar."

Sesim inançsızlık ve öfke arasında bir yerde dalgalandı. "Bu *isimsiz* cerrah Bradford Tate olabilir mi, birkaç hafta önce ayrıldığım doktor?"

Kathy'nin dudakları ince bir çizgi halinde sıkıştı. "İlişki durumunuzu İK'ya bildirdiniz mi?"

"Hayır," diye itiraf ettim. Zihinsel olarak kendimi tekmelerken sözcük boğazımda düğümlendi. Brad ve ben Şükran Günü ayrılığımızdan önce iki yıl boyunca çıkmıştık. Gizlice.

Birlikte yaşamaya başladığımızda, otuz beş yaşına kadar Cerrahi Bölüm Başkanı olmak için yarışırken ilişki durumumuzu hastaneye bildirme riskini göze alamayacağını söylediğinde aptalca ona inanmışım. Onu koruduğumu, hırslı hedefine ulaşmasına yardım ettiğimi sanıyordum. Ama meğer tek yaptığım, beni aldattığını öğrendikten sonra onu terk etmeye cüret ettiğim için mükemmel bir misillemeye zemin hazırlamasına olanak sağlamakmış.

Kathy hızlıca işine geri dönerek, "Bir soruşturma yürütürken sizi ücretsiz idari izne çıkarmak zorundayız," dedi.

"Ücretsiz izin mi?" Sandalyenin kolçaklarını kavrarken midem bulandı. Kelimeler ölüm fermanım gibi gelmişti. Bradford'la ilişkim patladıktan sonra taşındığım motelin parasını ödemek için bu işe ihtiyacım vardı. Ayrıca... "Noel'e sadece birkaç hafta kaldı!"

Kathy gözlerini kaçırma nezaketini gösterdi. "Bunun iyi bir zamanlama olmadığına farkındayım. Ancak genellikle bu tür davaları doksan gün içinde çözüme kavuşturabiliyoruz."

"Doksan gün mü?" Ablam Holly, o gece onu arayıp işsizlik durumumdaki ani değişikliği anlattıktan sonra neredeyse çılgık atıyordu. "Bu çılgınlık!"

"Biliyorum, değil mi?" Kaldığım motel odasının kısa boyunda volta atıyor, ucuz dairelerin çoğunun tüm okul yılı boyunca üniversite öğrencileri tarafından tutulduğu Gemidgee'de uygun fiyatlı bir yer açılmasını bekliyordum. "I

üç aylık birikimim yok. Şu anda bankada doksan dolarım bile yok. Taşındığımda Bradford'a yılın geri kalanı için kira ödemek zorunda kaldım."

"Yani, senden beş kat fazla kazanan yeni Cerrahi Şefi, farklı şeyler istediği için küçük kız kardeşime misilleme yapmadan önce sana kiranın yarısını mı ödetti? Bu pislik çok kötü!"

Holly bunun yarısını bile bilmiyordu. Benden altı yaş büyüktü ve sadece Anne Ayı mizacı olarak tanımlayabileceğim bir mizacı vardı - bu onu harika bir ebe yapıyordu ama ablamın beni , bunun için beni suçlayan ve en kötüsü paylaştığımız daireyi terk etmeye çalıştığımda şiddet uygulayan pislige fiziksel saldırıda bulunduğu için hapse atılmasını istemediğimde pek de yardımcı olmuyordu.

Ertesi gün, o on saatlik bir karaciğer nakli ameliyatındayken ben de yanıma ne alabilirsem alıp kaçmıştım. Sonra Holly'ye kısmi bir gerçeği söyledim - ben bir aile kurmaya hazır olduğum için yürümemişti ve Bradford sadece hastane merdiveninde bir sonraki basamak için kampanya yapmaya hazırdı: Personel şefliği.

"Her neyse, bu motelde üç ayı karşılayabilmemin imkânı yok. Tanrım, keşke Joy Teyze'nin evini bana satma teklifini o ve Merry Almanya'ya taşınmadan önce kabul etseydim."

Holly, şu anda Kanadalı sokak sanatçısı eski kocasına nafaka ödeyen biri olarak tecrübesine dayanarak, "O zaman işsiz, ortaksız ve ipoteğe mahkum olursun," dedi. "Peki ya annem? Dairesi küçük ama Minneapolis'te onunla kalabilir misin?"

"Uh, hayır..." Dudağımı ısırđım ve motelin penceresinden karla kaplı otoparka baktım. "Babamla tekrar bir araya geldi ve beni tatillerde yanında görmekle ilgilenmiyor."

"Ugh! Yine mi!" Holly inledi. "O bok kafalı sana da vurmaya başladığında Travis'i terk etmek verdiği en iyi karardı. Yine aynı yola girdiğine inanamıyorum."

Göğsüme bir ağırlık çöktü, suçluluk ve utanç kaburgalarım kalıtsal bir travma korsesi gibi baskı yapıyordu. Sırf annem bir süre önce

istismarcı bir ilişki değil, farkında olmadan aynı tuzağa düşmüş olduğum için - tıpkı babam gibi dışarıdan mükemmel bir av gibi görünen bir narsistle.

Holly, "Küçük kız kardeşimin evsiz kalmasına izin vermeyeceğim," dedi. "Ortağı olduğum hastanenin tatilde çalışacak personele ihtiyacı var. Sana geçici bir çalışma vizesi verebilirler ve Gemidgee General seni bu saçma suçlamalardan aklayana kadar benim kanepemde uyuyabilirsin. Ama ayın on beşine kadar burada olman gerekiyor. Sence bunu yapabilir misin?"

Kız kardeşimin harika teklifi o Noel'de doğru giden tek şeydi. Ne yazık ki, 13 Aralık akşamı geç saatlerde Minneapolis'ten Vancouver'a olan tüm uçuşlar ya tükenmişti ya da dört haneli rakamlar tutuyordu - geçici olarak işsiz olan benim kredi kartına rahatlıkla yükleyebileceğimden çok daha fazla.

Bu 27 saatlik yolculuğu 15 yaşındaki Ford Focus'umla olabildiğince hızlı yapmaktan başka çarem yoktu.

Ertesi sabah erkenden yola çıktım, rekor sürede varmaya kararlıyım. Belki de British Columbia'nın Best 100.3 kanalı - dağların bu özel bölgesinde telaffuz edemediğim yerli bir isimle dinleyebildiğim tek istasyon - sadece Kanadalı sanatçıları çalmasaydı yetişebilirdim.

Özellikle, Joni Mitchell'dan "Both Sides Now".

Tam da derin bir vadide yer alan şirin, karla kaplı bir kasabaya bakan "Ayı Dağı'na Hoş Geldiniz" tabelasının yanından geçerken çaldı. Bir Noel kartına aitmiş gibi görünen türden bir yerdi - çok rahat ve güvenli. Ne yazık ki duracak vaktim yoktu.

Bir an, Joni büyümenin ve aşktan vazgeçmenin acı-tatlı doğası hakkında şarkı söylerken ben kararlı bir şekilde kasabanın yanından geçiyordum.

Bir sonraki ise gözlerimden yaşlar akıyordu çünkü müzik tarihinde hiç bu kadar haklı çıkan biri olmuş muydu?

Sonra BAM!

Dünya beyaza döndü ve hava yastığı patladı. Sanırım benimki kadar eski bir arabada hala çalıştığı için minnettar olmalıydım ve

Yolcu tarafındaki kapı, yarıya kadar bir kar yığınınına gömülmüş rağmen açık.

Ama kulaklarım çınlıyordu ve yanmış plastiğin keskin, keskin kokusu burnumu dolduruyordu. Dilimde bakırın metalik tadı hâlâ keskinen öksürerek arabadan çıktım.

Soğuk beni hemen çarptı. Soğuk bir rüzgar etrafımda uğulduyor, tenimi ısıyor ve ince kazağımı sanki orada değilmiş gibi kesiyordu.

Arka koltuktan montumu almam gerekiyordu.

Ama hayır... Görüşüm bulanıklaşmaya başlamıştı. Daha sıcak tutacak bir dış giysi almak için zamanım yoktu. Daha önce kararlılıkla yanından geçtiğim o kasaba artık tek önceliğimdi.

Burada bayılamam. *Bayılamazdım.*

Kahretsin, zaten öyleydim. Dizlerimin bağı çözüldü ve yüzüstü, karların üzerine yumuşak olmayan bir düşüşle indim.

Sarsıntı ve neredeyse kesin olan yaklaşan ölüm olmasaydı - ya hipotermi ya da virajdan gelen bir sonraki araba tarafından ezilme - kar melekleri yapabilirdim.

İşte buydu. Noel'den hemen önce böyle ölecektim.

Ama sonra, tam karanlık görüş alanıma girmeye başlamıştı ki, iri bir gölge üzerimde belirdi.

Kim ya da *ne* olduğunu görmek için başımı kaldırmaya çalıştım ama kar beni daha derine çekip yutuyor gibiydi.

Sıcak bir nefes yanağımdan geçti ve tüylü bir şey çenemi dürttü. Gözlerimi kırıştırdım, sersemlemiştim. "O bir... miydi?"

Ben sorumu tamamlayamadan dünya karardı.

kül

...

Çok uzun bir gece olduğu kesindi.

İn sezonu başlamadan önceki son iş günüm olduğu için Bear Mountain'daki ofisimde geç saatlere kadar kalmış, üçüncü maul'um Cody'nin restoranından getirdiği sandviçi mideye indirmiştim. Ve güneş dağların üzerinden görünene kadar tüm in aramalarımı bitiremedim.

Bu sezon rekor sayıda hamile anne ayımız vardı. Dara'khanuk boz ayıları özellikle bütün gün uyumayı ve gün batımından sonra kontrollerini yaptırmayı seviyorlardı, bu da geleneksel Ayaska çalışma programına göre sadece gün doğumundan gün batımına kadar çalışarak büyümüş olmama rağmen benim de uyumadığım anlamına geliyordu.

Yalnız olmadığım için çok fazla şikâyet edemezdim. Mak'ın siyah üzerine siyah kamyoneti, ben elimde sağlık çantamla beyaz cipimden çıktığım sırada çalışma odamızın önüne yanaştı.

Renk seçimleri ironikti: ben, tam bir Ayaska siyah ayısı, beyaz bir crossover kullanıyordum; o, yarı kutup ayısı, üçüncü maulumuzun Ayı Vader lakabını taktığı bir Ram 2500 Power Wagon'u tercih ediyordu. Devasa kamyonet Mak'ın kişiliğine mükemmel bir şekilde uyuyordu: büyük, heybetli ve özünde yoğun.

Mak benden dört yaş küçüktü ama o sabah şafağın solgun ışığında on yaş daha yaşlı görünüyordu. Çenesi dik, omuzları gergin, sanki

Tüm klanın yükü, ekibinin kıştan önce yarım bırakması gereken inşaat işleriyle birlikte tek başına onun üzerindeydi.

"Kabile seni bütün gece ayakta mı tuttu?" Kamyonetinden inerken sordum. Tahmin etmeme gerek yoktu - sağ bileğimdeki bağ ısırtığı bana tam olarak ne olduğunu söyledi.

İlk yarı yabancı Tuk'mara olan Mak, annesinin ölüm döşeğindeyken kendisini Klan Gardiyanı ilan etmekle ne kadar doğru bir seçim yaptığını kanıtlamaya kararlıydı. Denning sezonundan önce herhangi birinin bir şeye ihtiyacı olursa, Mak hayır demeyecekti.

Ama şimdi Mak, yorgun ve buz mavisi gözleriyle totem inimize giden toprak yolun geri kalanını tararken bir elini yüzüne götürdü. Tüm Ayaska maul inleri gibi, dışarıdan doğrudan Kwalnal'ak Dağları'nın yüksek kayalıklarına oyulmuş büyük bir totem gibi görünürken, içeride büyük, rahat üç ila beş yatak odalı mağara konutlarına ev sahipliği yapıyordu.

"Cody ayısını tekrar eve götürmeye mi karar verdi?" Mak, üçüncü maulumuzun Bronco'sunun yokluğuna dikkat çekerek sordu.

"Öyle görünüyor," diye cevap verdim. "Bu hafta üçüncü kez oluyor."

Mak'ın kaşları çatıldı. "Sence bir mesaj mı vermeye çalışıyor? Yoksa sadece boz ayı içgüdülerine mi yaslanıyor?"

"Belki ikisi de," dedim omuz silkerek. "Çiftleşmemiş boz ayılar daha erken kış uykusuna yatma içgüdüsüne sahiptir. Ama dün gece ikimizin de ateş başında kakao söylediğimde çok üzüldü."

"Ben atlamadım." Mak'ın çenesi kalın siyah sakalının altında gerildi. "Yapacak işlerim vardı ve bu maulların yarısının son dakikaya kadar inlerini kışa hazırlamadığını biliyorsun."

Bu da Mak'ın inşaat işleri ile klan liderliğini dengelemekten şikâyet etmeye en fazla yaklaşabileceği andı.

"Yine de," dedim başımı sallayarak, "yatmadan önce ateş başında kakao ve sohbet konusunda nasıl olduğunu biliyorsun. Bir Dara'khanuk'a göre Cody ritüelleri konusunda hepimizden daha Ayaska."

Kendisi de yarı Dara'khanuk-yabancı ayı olan Mak sadece homurdandı ve inimizin girişine doğru ilerlemeye başladı.

"Yavrulardan bahsetmişken," dedim sohbeti daha acil konulara yönlendirerek. "Tüm bu hamile anne ayılar yüzünden Ayı Dağı'nın hâlâ bir ebeye ihtiyacı var. Davet etme teklifimi bir daha düşündün mü?"

"Bir iş açığımız varmış gibi davranıp doğru özgeçmişe sahip rastgele bir insanı ısırarak kendi rızası dışında eşimiz olması için bağlama teklifini mi kastediyorsun?" Mak sordu, sesi dağ havası kadar keskindi.

"Böyle söyleyince kulağa etik dışı geliyor," diye itiraf ettim yüzümü buruşturarak. "Ama öyle olmak zorunda değil."

"Hayır," diye tersledi Mak.

"Ama bir eşle iki sorunu çözebiliriz-" diye tartışmaya başladım.

"Hayır dedim, lanet olsun." Mak'ın çenesi gerildi, siyah sakalı kabardı. "Babam da tam olarak bu şekilde kandırarak annemin maulüne girdi ve nasıl sonuçlandığını gördün."

"Evet, Ayaska'nın sende çok iyi bir lideri var," diye karşı çıktım, iki kaşımı da kaldırarak.

Mak bana dik dik baktı, buz mavisi gözleri doğan güneşin yumuşak ışıltısını kesiyordu. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

Ve evet... Sanırım yaptım. Yine de, klan genelindeki kış uykumuz baharda sona erdiğinde Yol Bekçisi olarak kendi rolümü yerine getirme konusunda endişelenmeden edemedim.

Mak doğuştan bir liderdi ama sorumluluklarımın ağırlığını tahmin edememiştim. Yaban hayatı sağlığına odaklanarak veterinerlik eğitimi aldığım British Columbia Üniversitesi'nde, rekor sayıda gebeliği denetlemek ders programının bir parçası değildi. BC Vahşi Yaşam Sığınağı'ndaki doğum kafeslerine tek tur, beni önümde uzananlara uzaktan bile hazırlamamıştı: yavrularla dolu bir bahar ve endişeli, hamile anne ayılarla dolu bir kasaba - hiçbirisi hamileyken yer değiştiremezdi.

Bu, doğanın Ayı Ruhları'nın gebelik sırasında kazara kendilerine ya da yavrularına zarar vermemelerini sağlama yoluydu. Ancak bu durum anneler için hiç de kolay değildi. Kırılganlık onları rahatsız ediyor, neşeli olması gereken bir zamanın üzerine stres ve belirsizlik katıyordu. Onlara bakmam için bana güveniyorlardı ve ben de deneyimsizliğimin onların geleceğini riske atmasına izin veremezdim.

Ama gördüğüm her anne ayı adayı ile göğsümdeki sızı daha da derinleşti. Onlar geleceklerini inşa ediyor ve hayatlarını besliyorlardı. Bu sırada bizim ayımızın ne eşi, ne yavruları, ne de kendi geleceği vardı.

Otuz üç yaşındayken, Mak'ın beklenmedik bir şekilde tam Alaska asıllı Kanadalı atlı polis kardeşi yerine Tuk'Mara adını almasından kısa bir süre sonra oluşmasına yardım ettiğim maul ile bir aile kurmaya fazlasıyla hazırdım. Bu üç yıl önceydi. Hepimizin burnunu kaldıran bir eş için beklediğimiz üç uzun yıl. Ve son zamanlarda bu sızı daha keskin, daha ağır ve görmezden gelinmesi imkânsız bir hal almıştı.

Bu yüzden planın mantıklı olduğunu düşündüm. Yardıma ve bir eşe ihtiyacımız vardı. Çaresizce.

Ancak Mak'ın çenesi çoktan o değişmez takınmış, konuşmayı daha başlamadan .

Babasının dışlanmışlığı ve nihayetinde çöküşü Mak'ın üzerinde o zamandan beri taşıdığı bir yara izi bırakmıştı. Ve ne kadar zorlamak istesem de, onun yükünü artıramazdım; hele ki aramızdaki maul bağı sayesinde üzerindeki gerilimi hissedebiliyorken.

Bıraktım. Şimdilik.

Mak'ın açık planlı çalışma odamızın ana salonuna kendi elleriyle oyduğu taş basamaklardan inerken evimin kokusu burnuma çarptı. Hava sedir ve tarçın kokuyordu; her şeye, hatta yakacak odunlara bile baharat katmaktan kendini alamayan Cody'nin imzası niteliğinde bir dokunuştı bu.

Bu arada, taştan oyulmuş ocaktaki ateş hâlâ çıtırdıyor, odaya sıcak bir parıltı yayıyordu. Cody dün gece yatmadan önce ateşi körüklemiş olmalıydı ama havada başka bir koku daha vardı; zengin, koyu renkli ve açıkça çikolatamsı bir koku.

"Evet, kesinlikle ızgaradan eve yine ayı formunda döndü," diye tahmin ettim, derin derin içime çekerek. "Yeni bir kakao tarifi hazırlamış gibi kokuyor,

Ben de. Belki koyu ikolata-"

"Bu da ne böyle?" Mak'ın sesi rahat atmosferi bir gök gürültüsü gibi yarıp geçti.

İlk maulumun neye baktığını gördüğümde yürümeyi ve konuşmayı bıraktım.

Orada, battaniyelerden, yastıklardan ve yarın katlayıp ayırmayı düşündüğüm amaşırlardan oluşıan derme çatma bir yuvada bilinçsizce yatan bir kadın vardı.

Aslında çok güzel bir kadındı. Teni zengin çikolata rengindeydi, koyu siyah kiraz renkli areolaları olan iri, dolgun göğüsleri, kıvrımlı kalçaları ve tatlı uylukları üzerinde erimişti. Uykudayken bile dolgun dudakları sanki i çekerken yakalanmış gibi ayrılıyordu. Kalın, koyu renk kirpikleri yuvarlak elmacık kemiklerine yaslanmıştı ve sa örgüleri yüzünden aşığıya doğıu uzanıyor, onu neredeyse uhrevi gösterecek şekilde erveliyordu. O... yumuşaktı. Beynimin mantıklı kısmı bana onun yaralanmış olabileceğini hatırlatsa bile, içimdeki ilkel bir şeyi harekete geçiren bir şekilde yumuşaktı.

Bir doktor olarak igdlerimi sulayamayacağım bir korumacılık duygusu göğsümün tam ortasına çarptı. Daha derindi, daha hamdı. Hemen ardından ayım canlanıp havayı koklarken midemde bir sıkışma oldu, aynı anda hem a hem de meraklıydı.

"Ursa'nın Pençesi," diye mırıldandım, içime hücum eden yeni farkındalık dalgasını bastırmaya çalışarak.

Mak kadına bir adım daha yaklaştı, buz gibi bakışları daraldı. "Omzunda bir ısırık izi var," diye homurdandı, sesi alçak ve tehlikeliydi. "Bu şu anlama geliyor olmalı..."

Nabzım hızlanırken dudaklarımdan daha fazla Ursa'nın Pençeleri döküldü. Gözlerim odayı taradı; kıyafet yığınının, çıplak vücuduna yapışan parçalanmış kumaşı ve kapıdan çıkan belli belirsiz kar izini . Ama en çarpıcı olanı...

İpeksi przszlkteki omzundaki taze ısırık izi o kadar derindi ki deriyi parçalamış ve çoktan iyileşmiş ama kalıcı ve silinmez bir iz bırakmıştı.

"Dün gece çok güzel bir rüya gördüm!"

Ben Mak'a başka bir şey söyleyemedi Cody gözlerini ovuşturarak yatak odasından çıktı. "Bekle..." Burnu seğırdi ve midesi yüksek sesle, özür dilemeyen bir hırıltı çıkardı.

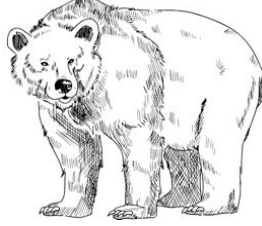
"İçinizden biri kahvaltı için çikolata parçacıklı krep yapmaya mı karar verdi? Burası harika kokuyor-" Bakışları kadının üzerine düştüğünde sözleri boğazında düğümlendi.

Kısa bir süre durdu, yüz ifadesi sersemlemiş bir şaşkınlıktan tam bir dehşete dönüştü.

"Kahretsin," dedi, sesi ancak fısıltıyı geçiyordu. "Bu bir rüya değildi."

mak

...

"BU BİR ISIRIK IZI!" Gözlerim Cody'den yuvamızın ortasında baygın yatan insana -eskiden insan olan kadına- kayarken dişlerim birbirine çarptı. Cody'nin Kodiak'ı belli ki onun için bir yuva inşa etmişti -eğer rastgele battaniyeler, yastıklar ve yeni yıkanmış kıyafetlerden oluşan yığının yanındaki devrilmiş sepet bir gösterge ise, beceriksizce.

Göğsüm sıkılaştı, içimin derinliklerinden alçak, gırtlaktan gelen bir hırıltı yükseldi. Her iki ayım da kıpırdandı, huzursuz ve tedirgin, burunları onun kokusunu daha fazla aldıkça farkındalıkları keskinleşti. Bu sadece taze bir bağ ısırığının olağan tatlılığı değildi; bu... sarhoş ediciydi. Tehlikeliydi. Siyah ayım açlıkla guruldadı ve genellikle soğuk ve mesafeli olan kutup ayım bile kıvrımlı küçük Taze Isırığı almak için alışılmadık bir aciliyetle titredi.

Ama...

"Ben Tuk'mara'yım!" İçimde oluşan ilkel sıcaklığı bastırmaya çalışarak tersledim. "Maul'umuz herhangi biriyle çiftleşemez! Onu ısırırken aklından ne geçiyordu? Önce benimle ya da Ash'le konuşmadan ona bir eş işareti mi verdin?"

"Açıkçası düşünmüyordum," diye karşılık verdi Cody, sesi savunmaya yönelikti ama kenarları suçluluk duygusuyla dalgalanıyordu. "Hatırladığım son şey, Bronco'yu içinde anahtarlarla birlikte lokantada bırakmaya ve ayı formunda eve yürümeye karar verdiğimdi.

mevsim. Sonra rüyamda karda bayılmış güzel bir kadın gördüm. En azından ben rüya olduğunu sanıyordum. "

Ash'e döndü, kehribar rengi gözleri kocaman ve yalvarırcasına bakıyordu. "O iyi mi? Bana onu incitmediğimi söyle."

İçeri girdiğimizden beri olduğu yerde donup kalmış olan Ash sonunda harekete geçti ve elindeki sağlık çantasıyla beni iterek yanımdan geçti. Derme çatma yuvanın yanına diz çöktü ama ona doğru eğildiği anda omuzları sertleşti ve burun delikleri açıldı.

"Ursa'nın Pençeleri," diye mırıldandı, sesi alçak ve gergindi. "Güzel kokuyor."

Az bile söyledim. Fresh Bite'ın zengin ve sıcak kokusu inin içinde bir uyuşturucu gibi yayılıyor, boğazımın arkasına yapışıyor ve nabzımın kulaklarımda gümür gümür atmasına neden oluyordu. İçimdeki iki ayı hep bir ağızdan hırlıyor, sesleri birbirine karışıyordu.

Ona sahip çık. Onu koruyun.

Lanet olsun... Kanım ısındı, kalın ve erimişti ve kasıklarındaki ağrı endişe verici bir hızla sıkılaştı. Onun kokusu ciğerlerime dolduğunda burun deliklerim alevlendi, şimdi daha keskin, aylarımın dişlerini kırmasına ve harekete geçmesine neden olan ilkel bir şeyle kesildi.

Boğazımdan zorla bir hırıltı çıkardım ve ona doğru olan dayanılmaz çekimden başka bir şeye odaklanmaya çalıştım. "Ash," diye ısırdım, sesim sert çıkmıştı. "Bununla başa çıkabilir misin?"

Ash hemen cevap vermedi. Çantasından bir stetoskop çıkarırken elleri titriyordu ve bana dönüp baktığında göz bebekleri büyümüştü. "Ben iyiyim," dedi yine de.

"Onu karda baygın bulduysanız muhtemelen beyin sarsıntısı geçirmiştir," dedi Ash, muayenesine başlarken klinik tonu biraz bozulmuştu. "Soğuk ısırığından bahsetmiyorum bile. Onu ısırdığın için şanslısın, yoksa beyin sarsıntısının üzerine bir de hipotermiden ölebilirdi."

"Şanslı kelimesini kullanmazdım." Bakışlarım Cody'nin üzerine kilitlendi. "Ne kadar büyük bir hata yaptığının farkında mısın, Küçük Ayı?"

Cody ona böyle seslenmemden nefret ederdi, ben de bu yüzden ona böyle sesleniyordum.

"Arkamızdan iş çevirip inimize bir Taze Isırık getirdiğine inanamıyorum," diye homurdandım biraz daha kısa olan Kodiak'a.

"Sakin ol Mak," dedi Ash stetoskopu tekrar torbaya koyarken. "Muhtemelen onun hayatını kurtardı."

"Rastgele bir insanı ayıya dönüştürerek mi?" Ben de karşılık verdim.

"Sence başka seçeneğim var mıydı?" Cody'nin sesi yaklaşırken çatladı, elleri iki yanında kenetlenmişti. "Kokla onu, Mak. Onun ne olduğunu biliyorsun."

İstemiyordum ama kendime engel olamıyordum. Ayılarım içimde homurdanarak beni bunu yapmaya itiyordu. *Onu koklamaya*. Derin bir nefes aldım ve hemen pişman oldum. Zengin, bitter çikolata kokusu karnıma bir yumruk gibi çarptı, yoğun ve tatlıydı, duyularımın etrafında kıvrıldı ve ayılarımı ateşe verdi.

Aletim kotumun fermuarına doğru kabardı, tepki o kadar hızlıydı ki acı veriyordu. O kadar şiddetliydi ki ayılarımın içimde hırlamasına neden oldu. *Bizimkiler. Eş. Bizim.*

Yumruklarımı sıktım, ona sahip çıkma içgüdüsüyle savaştım. Sonunda konuşmayı başardığımda sesim sert çıkıyordu. "Sence bu onu haklı çıkarır mı? Bunun iyi olduğunu mu düşünüyorsun?"

Cody'nin omuzları çöktü ama cevap verirken sesi sabitti. "Kendimi durduramadım, Mak. Ve eğer ben Kodiak'ımı yürütmek yerine sen kutup ayını yürütüyor olsaydın, sen de durduramazdın. Sen de onu ısırırdın."

Yumruklarım daha da sıkıldı ve Cody ile aramdaki mesafeyi kapatmak için bir adım öne çıktım. Bu bir hataydı. Onun kokusu bana tekrar çarptı, Cody'nin bağ ısırığının zayıf iziyle karıştı ve ona kendi işaretimi koymamak için sahip olduğum her şeyi aldı. Ayılarım kükredi ama ihtiyacımı sertçe bastırdım.

"O dışarıdan gelen bir insan," dedim, sesim keskin ve kesikti. "Muhtemelen Vancouver'a giderken buradan geçiyordu. Bizimle *çiftleşmek* şöyle dursun, kışı bizimle geçirmek isteyeceğini nereden çıkardın? Dört Yönlü Ruh herkesin hoşuna gitmez."

Cody irkildi ama ben daha bitirmemiştim. "Herhangi birimiz ona fazla bağlanmadan önce onu arabasına geri götürüp yola koyulmalız. Özellikle de seni."

"Bu çok mu kötü olurdu?" Cody'nin sesi yumuşaktı ama daha dik bir şekilde ayağa kalkıp Kodiak boyuna ulaştığında içinde bir meydan okuma vardı. Kadına doğru bakarken kehribar rengi gözleri umutla parlıyordu. "Sonunda kış ı birlikte geçirebileceğimiz bir eşimiz olabilir. Noel'i birlikte geçirebileceğimiz biri."

"Bu Noel samalığıyla benimle dalga mı geçiyorsun?" Hırladım. Elim onun kokusunu engellemek için burnumu sıkıca kapattı ama sesim yine de acı içinde çıktı - boğuk ve zayıf olması da cabası. "O buraya ait değil. Adını bile bilmiyoruz."

Ama kelimeler ağzımdan çıkarken bile aylarım protesto için hırladı. *Bizimkiler. Dostum. Bizim.*

"Hepimizi pişman edecek bir şey yapmadan önce odana dnmelisin. Yine." Cody'ye ters ters baktım, komuta moduna geri dönerken kontrolümü kaybetmeye ne kadar yakın olduğumu maskeliyordum. "Ve Doktor, onu arabasına geri gtrmelisin ve-"

"Hayır, *hayır*, Mak," diye ısrar etti Ash. "Beyin sarsıntısı geçirdi ve ayların iyileşmesi kesin bir bilim değildir. Yeni ısırılmış ve başından yaralanmış bir ayıyı bir sonraki dolunaydan birkaç gün önce tekrar direksiyona oturtamayız."

Onun sözleriyle göğsüm gerildi ve aylarım ilkel koruma iğgdsyle kükreyerek içimi tırmaladı. *Bize ihtiyaı var. Ona rehberlik etmek, güvende tutmak bizim görevimiz.*

Ama sonra kendime ve aylarıma onun bizim olmadığını hatırlattım. Gerçekten değil. Bu da Ash'e döndüğümde sesimi daha da keskinleştirdi. "Burada kalamayacağı kesin!"

"Neden olmasın?" Cody, bir barın ortak sahibi olmasına ve birkaç ay önce yirmi yedi yaşına girmiş olmasına rağmen hâlâ mızımız bir ocuk gibi konuşuyordu.

"Neden yle düşünmüyorsun?" Gğsmdeki ısı yükselirken tersledim.

" oluyor?" diye sordu yumuşak bir ses, tartışmamızı bölerek.

Dondum kaldım, bakışlarım derme çatma yuvasında kıpırdanan Taze Isırık'a kaydı. Koyu renk gözlerini kırpıştırarak açtı, yüzünde şaşkınlık ve ürkeklik karışımı bir ifade belirdi. Doğrulamak için çabaladı ama Ash'in yanına çömeldiğini fark edince hemen ayağa fırladı.

Başını yakındaki kanepenin kenarına çarptı ve yüzünü buruşturdu.

"Dikkatli ol," dedi Ash hızla, sesi nazik ama kararlıydı. "Bugün için bir sarsıntı yeter."

"Kimsin sen?" diye sordu, gözlerini şüpheyle ona dikerek. "Neredeyim ben?"

"Bear Mountain adlı bir kasabanın yukarısındaki bir köydesiniz," diye açıkladı Ash, sakın profesyonelliği devreye girerek. "Bir araba kazası geçirdiğinizi düşünüyoruz. Dur bir kontrol edeyim-"

"Hayır, bana dokunma!" diye bağırarak adamın ellerini itti.

"Siz kimsiniz?" Sesi korku ve öfke arasında gidip gelirken bakışları odanın içinde gezindi ve sonra kendine döndü. "Ve ben neden çıplağım?"

Panik içinde dizlerini yukarı çekti ve ellerini göğsünün üzerinde kavuşturarak iri göğüslerini ve mis gibi kokan amını görüş alanımızdan korudu. Hareketleri içimde çelişkili duygular dalgası yarattı - korumacılık, hayal kırıklığı ve çok daha karanlık ve ilkel bir şey, kendisini asla maul'umuzun aç gözlerinden saklamamasını talep ediyordu.

Ayılarım içimde alçak sesle homurdanıyor, hoşnutsuzlukları maul bağından yayılıyordu. *Bizimkiler. Korumak bizim işimiz. Başka kimse ona dokunamaz.*

"Özür dilerim. Çok özür dilerim," dedi Cody, sesi aceleci ve suçluluk doluydu. Tabii ki ona söylediğim gibi odasına çekilmek yerine, kanepenin etrafından dolaşarak onu yatıştırmaya çalıştı. "Karın içindeydin, bayılmıştın - sanırım bir araba kazası yüzünden. Sonra ayım seni ısırılmış ve buraya sürüklemiş olmalı. Ve sonra senin ayın-"

Sözünü aniden kesti, kehribar rengi gözleri genişledi. Yeni uyanmış ve muhtemelen Ayı Şekil Değiştirenlerin gerçekten var olduğunu bilmeyen bir yabancıya bilgi vermenin kötü bir tavsiye olduğundan değil.

Ama kokusundaki ani değişiklik yüzünden

Burun deliklerim alevlendi ve odayı yeni bir koku doldurduğunda damarlarıma ateş . Baştan çıkarıcı, baş döndürücü ve tamamen açıktı.

Ayılarım ilkel bir tepkiyle hırlayarak ileri atıldı ve insan içimde bir ateş tutuştu.

Ama çenemi sıktım, yüzünde huşu ve çok daha aç bir ifadenin karışımı olan Cody'ye döndüğümde canavarı geri çekilmeye zorladım.

"Gördün mü?" Öfkeden kudurmuş bir halde üçüncü maulumuzu suçladım. "Ne yaptığınızı gördünüz mü?"

Estrus.

İnimizde çıplak kalmaya hakkı olmayan Taze Isırık, kendisini ısırın erkeği ilk gördüğünde kızgınlık dönemine girmişti.

Ve eğer kalırsa, kontrolünü kaybeden sadece Cody olmayacaktı.

noelle

...

Bana **garip bir şey oluyordu.**

Ve sadece *Better Caves and Gardens*'a aitmiş gibi görünen bir konutta uyanmaktan bahsetmiyorum.

Çaresizce etrafıma bakındım ve odanın topraksı güzelliğini fark ettim. Pürüzsüz, kıvrımlı duvarlar insan yapımı olmaktan çok organik bir his veriyordu, sanki toprağın kendisinden çıkmış gibiydiler. Duvarlara oyulmuş, saksı bitkileri ve gerçek yerli sanat eserlerine benzeyen el yapımı çömleklerle dolu oyuklardan yumuşak bir ışık parlıyordu.

Büyük, kemerli bir pencere, sisli bir ormanın inanılmaz derecede doğal bir manzarasını çerçevesiyordu, ağaçlar o kadar yakındı ki merhaba demek için eğileceklerini hissediyorlardı.

Tarçın, şekerleme ve taze kavrulmuş kahve kokan bir yığın yastık, battaniye ve bir çamaşır sepeti dolusu kıyafetin içinde oturuyordum. Bu sahne rahat hissettirebilirdi. Hatta rahatlatıcı.

Ama vücudumun her yeri karıncalanıyordu ve kıvranacak kadar rahatsızdım.

Belki de bir mağarada çırılçıplak uyandığım ve etrafımda üç ateşli adam olduğu içindir.

Ya da belki de o üç delicesine yakışıklı adamın şu anda ağızları bir karış açık bana bakıyor olmalarıydı.

Diledim... Tanrım, nedenini bilmediğim bir şekilde diledim. Ama diledim.

Bakıyorlardı çünkü elim bir şekilde kendini bacaklarımın arasında bulmuş, korkunç, müstehcen, gıcırtilı bir ses çıkaracak şekilde hareket ediyordu. Çünkü görünüşe göre o kadar ıslanmıştım. Hayatımda hiç olmadığım kadar ıslaktım. Vibratörüm hazırda beklerken müstehcen uzaylı aşk romanları okuduğumda ıslandığımdan daha fazla ıslanmıştım.

O kadar ıslaktı ki, sanki içimden kayganlaştırıcı gibi klinik terimlerin ötesinde bir şey sızıyordu. *Sıvı ihtiyacı.*

Amım artık sıvı bir ihtiyaçla kaplanmıştı ve baş döndürücü bir tatlılık bulutu tarçın ve kükreyen ateş kokularına katılmış, bahardaki polenler gibi burnuma yapışmıştı. Ama hapşırarak yerine... nefes nefese mastürbasyon yapıyordum. Bacaklarımın arasındaki yeni ama ruhumun derinliklerindeki ağrıyı ovuyordum.

Ve duramadım.

Hayır, cidden kendimi durduramadım.

Sanki ilkel bir parçam kontrolü ele geçirmiş, parmaklarımı aniden sıvılaşım olan kıvrımlarımın üzerinde çılgınca ovuştururken kalan her bir terbiye zerresini geçersiz kılmıştı.

Oh, ve tüm bunlar üç yabancının önünde oluyordu. Üç inanılmaz ateşli yabancı.

İçlerinden biri tüylü ve kabaydı, kumral saçları başının etrafında çılgınca kıvrılıyordu ve sakalı da ona uyuyordu. Üzerinde altın harflerle Bear Mountain Grill yazan orman yeşili bir tişört göğsünü geriyordu ve çizgili boxer şortu hayal gücüne hiçbir şey bırakmıyordu. Geniş ve enliydi, bir oduncu takviminden fırlamış gibiydi; yine de kendimi küçük düşürmemi izlerken kehribar rengi gözlerindeki yoğunluk, bu adamın hayır için odun kesmeyi düşünmediğini anlamamı sağladı.

Bana en yakın yere çömelmiş olan ikinci adam zayıftı, rüzgârla savrulan siyah saçlarının çerçevelediği keskin, neredeyse fazla mükemmel yüz hatları vardı. Siyah gözleri hem nazik hem de deliciydi, sanki her katmanın içini görebiliyorlardı.

ruhum. Elim şu anda kendi aklıyla hareket etmiyor olsaydı, onun sakın bakışlarını şu anda başıma gelen en sinir bozucu şey olarak görebilirdim.

Üçüncü adam hepimizin üzerinde yükseliyordu, cüssesi odaya hükmediyordu. Geniş omuzları ve kalın, kara sakalıyla bir tanrıya benziyordu - ölümlüler ve fırtınalar gibi şeylere hükmeden türden. Buz mavisi gözleri ağır kaşlarının altında şimşekler çaktırıyordu ve derin çatık kaşları bende diğer elimle kendi mezarımı kazma isteği uyandırdı.

Ne yazık ki, tüm bu düşünceli yoğunluk onu sadece daha ateşli hale getirdi.

Aslında hepsi o kadar yakışıklıydı ki, elim bacaklarımın arasında gezinirken gözlerim aralarında gidip geliyor, en çok kime bakmak istediğıme karar vermeye çalışıyordum.

Yine de bu, onlar bana elektriklenmiş bir sessizlikle bakarken onların önünde kendime açıkça dokunmam için bir neden değildi.

Ama kendimi durduramadım.

Tenim garip, statik bir enerjiyle karıncalandı ve kalbim göğsümde çarparken vücudum ne kadar çılgınca ovuştursam da açıklayamadığım ya da doyuramadığım bir ihtiyaçla ağrıyordu.

Çıldırııcıydı. Utanç vericiydi. Bunaltıcıydı. Sonra

daha da kötüleşti.

Elim bir an için durdu - Tanrı'ya şükür - ama sadece kendi isteğiyle kalktı. Durduramadan, parmaklarımdaki kayganlığı doğrudan bana en yakın yere çömelmiş adamın yüzüne sürdüm.

"Ursa'nın Pençesi!" diye , sanki ona tokat atmışım gibi tökezleyerek geri çekildi.

"Aman Tanrım, çok üzgünüm! Bunu neden yaptığımı bilmiyorum!" Sesim utanç ve şaşkınlıkla eşit derecede kırılarak ağladım.

"Sorun yok!" dedi çabucak, ancak güvencesi tiz ve gergin çıktı ve "Tamamen... doğal" diye eklerken yanakları kızardı.

Gözlerini benden kaçırdı ve "Cody, sen... ben yapana kadar... şey, yapana kadar..." dedi.

Tüm makul mantığa rağmen, elim tekrar bacaklarımın arasında hareket etmeye başladı. İnledim. Cody kimdi? Ve benim sorunum neydi?

Gözlerimden yaşlar aktı, sıcak ve yakıcıydı. Çok utanmıştım. Kafam karışmıştı.

"Bir şey yok. Cidden, sorun yok," dedi oduncu, diğer adamın olduğu yere çömelirken sesi alçak ve güven vericiydi. Serbest elimi nazikçe iki elinin arasına aldı, nasırlı başparmakları parmak eklemlerimi okşadı. "Buraya gel, kakao çekirdeği. Şimdi bana gel. Hadi."

Beni öne doğru çekti ve aniden artık yerde değil, onun kucağındaydım. Bacaklarımı beline, kollarımı boynuna doladığımda tarçın kokusu etrafımı sarmıştı. Yüzümü onun şok edici sertlikteki omzuna gömdüm, sanki o bir göl fırtınasındaki şamandıraydı.

Sertlikten bahsetmişken... Sırılsıklam olmuş göbeğim çizgili boxer'ının arkasındaki devasa çıkıntıya sürtündü ve karnımda utançla karışık bir ihtiyaçla inledim.

"Özür dilerim! Özür dilerim!" diye . Daha da yaklaştığımda bile kalçalarım rahatlamak için kendi kendine hareket ediyordu. "Çok özür dilerim!"

"Sus, sorun yok, kakao çekirdeği. Bu senin hatan değil. Benim suçum." Dudakları boynumda aşağı yukarı gezindi, nefesi hassas tenime fısıldarken mırıldandı, "İhtiyacın olanı al. Ne istersen al. Ben sana sahibim. Sana sahibim."

Sözleri içimde kıvılcımlar çakmasına neden oldu ve vücudumdaki gerilim bir kırılma noktasına ulaştığında inledim. Altımdaki kalın çıkıntıyı sürerken dudaklarımdan çılgınca sesler döküldü, kalçalarım daha hızlı ve daha hızlı-

Başım geriye düştü ve sıcaklık tenimde patladı. İçimde bir zevk dalgası yükseldi, sıcak bir yaz gününde kıyıya vuran göl dalgaları gibi yumuşak ve istikrarlı.

Ama yaz değildi. Resmi kışa yaklaşıyorduk.

Ve az önce ne yaptığımı fark ettiğimde soğuk, gri buz tüm sıcaklığı ele geçirdi. Ben kuru oduncuyu becermişim-ama orada "kuru" bir şey yoktu. Eskiden tertemiz olan boxer'ına aktardığım ıslak sıvı ihtiyacını hissedebiliyordum.

"Oh Tanrım..."

"Tamam, yine başlama." Bana daha sıkı sarıldı, beni sıcaklığıyla sardı. "Çok iyiydin, kakao çekirdeği. Konuşabilmemiz için kafanı boşaltman gerekiyordu ve sen de bunu yaptın. Çok güzelsin ve kendimi çok şanslı hissediyorum. Bana söylemen gereken tek şey 'rica ederim'."

Bir şey değil.

Tabii ki öyle bir şey söylemedim. Ama sözleri beni sakinleştirdi.

Zihnimdeki şehvet dolu pus dağılmıştı, bu konuda haklıydı. Tuhaf, ısrarcı ihtiyaç hâlâ derimin altında titreşiyor, midemin çukurunda yanıyordu. Ama artık psikotik bir kırım gibi hissetmiyordum.

Kendimi onun tarafından teselli edilmeye bıraktığımda, sarılmasının derinliklerinde eridiğimde mutlu, memnun duygular içimden aktı.

"Adın ne?" diye sordu. Sonra, sanki adımı bile bilmeyen biriyle ıslak ıslak seviştiğimi fark ettiğimde yaşadığım utancı hissetmiş gibi usulca ekledi: "Utanmana gerek yok. Sadece bana kim olduğunu söyle, kakao çekirdeği. Hepimiz bilmek için ölüyoruz."

Nedense onun nazik emrine itaat etmeyi kolay buldum. Utancım azaldı ve boynuna fısıldadım, "Noelle. Benim adım Noelle. Ve sen...?"

"Dostum," diye cevap verdi kafamın içindeki bir ses, o daha konuşmadan. Benimki gibiydi ama daha derin, daha yankılı ve ilkeldi. Sol omzum karıncalanırken, pek de benim olmayan ses ısrar etti: "Dostum. *Benimki. Benim eşim.*

"Evet, ben senin eşim," dedi oduncu yumuşak bir sesle. "Eğer bana sahip olacaksan, bize sahip ol."

Bekle. Acaba o...?

Sıcak kucağında kaskatı kesildim. Beni duyabiliyor ? Düşüncelerimi duyabiliyor muydu?

"Evet, seni duyabiliyorum Noelle." Ona ait olmayan ama bir şekilde ona ait olan daha derin bir ses, zihnimin içinde gün gibi net bir şekilde cevap verdi. "Ve bu arada, bu çok güzel bir isim."

noelle

...

KAFAMIN İÇİNDEYDİ!

Sarsıldım ve yabancınn kucağından geri çekilmeye çalıştım ama oduncu beni tuttu.

"Özür dilerim, seni korkutmak istememiştim," dedi, sesi nazık ama sertti. "Ama bazen Fresh Bites söz konusu olduğunda, göstermek anlatmaktan daha kolaydır. Çünkü anlatmak kulağa... bilirsiniz... düpedüz delilik gibi gelir."

Fresh Bites? Ne?

Bir an için kafa karışıklığı beni ele geçirmekle tehdit etti. Ama ben bir cerrahi hemşiresiydim ve kan aniden fışkırmaya başladığında ve hasta masada kodlamaya başlarken uzman cerrah komutlar yağdırdığında bile sakin kalmak için eğitilmiştim.

"Tamam, anlatmakla başlasak nasıl olur?" dedim, sesimi sabit tutmaya zorlayarak. "Bana *yüksek sesle* söyle, kafamın içindeki ürpertici derin bir sesle değil. Kim olduğunuzu, bunun ne olduğunu ve neden tüm kemiklerinizin üzerine atlamak için neredeyse kontrol edilemez bir dürtü hissettiğimi? Ciddi bir şekilde dinlenmekte olan gök gürültülü bulut suratlı, kötü kalpli adam bile."

"Tamam, evet. Hadi yapalım," dedi Lumberjack, kasvetli ifadesi hafifçe yumuşayarak. Gülümsemese de eğlendiğini anlayabiliyordum. Hayır, bekle, *eğlendiğini hissedebiliyordum*.

Omzumda. Ne be?

Bu adamlar ne kadar ateşli olsalar da, zihinsel durumum hakkında giderek daha fazla endişeleniyordum - aynı zamanda şehvetliydim, ama daha çok endişeliydim.

"Ben Cody," dedi tarçın kokulu oduncu bana. "Şu kötü gözlü adam Makari ama herkes ona Mak diyor. Ve son olarak Ashak -ya da Ash- az önce çiftleşmek için işaretlediğin adam."

"Çiftleşmek için işaretlenmiş mi?" Alarmım fırladı. "Bu da ne demek oluyor? Neden böyle bir şey yapayım ki?"

"Çünkü seni ısırın ayı bir aptal," diye mırıldandı Mak sıkılmış dişlerinin arasından, buz mavisi gözleri hançer gibi Cody'ye bakıyordu.

"Ash, onu suratından yalamayı bitirdin mi?" Cody başını çiftleşmek için işaretlediğim adama doğru çevirerek - delicesine utanç verici notları kontrol etti - sordu. "Bu açıklama işi, menüde olmadığı sürece pek bana göre değil."

Dönüp Ash'baktım, ellerini hemen yanlarına bırakmıştı, yüzü kızarmıştı. *Gerçekten onları yalıyor muydu?*

"Bunun kafa karıştırıcı olduğunu biliyorum, Noelle." Boğazını temizledi ve ben soru üzerinde çok fazla duramadan sakın, düz bir sesle konuşmaya başladı. "Eğer teselli olacaksa, Fresh Bites için neredeyse her zaman öyledir. Biz Ayı Dağı yerlileri yeni dönüşen ayılara böyle deriz."

"Neden sürekli ayılardan bahsediyorsun?" Gözlerimi kısarak sordum. "Bu bir tür çete işi mi? Siz suçlu musunuz? Şu Dark Wolf MC motor çetesi gibi mi?"

Bir cerrahi hemşiresi olarak, ameliyat masasında çok sayıda kurban görmüştüm, ama garip bir şekilde, kötü şöhretli haydut motosiklet kulübünün gerçek bir üyesini hiç görmemişim.

"Kara Kurt MC, kurt değiştirenlerden oluşan çok eyaletli bir motorcu çetesi," diye mırıldandı Mak. "Kardeşim Bear'ın müfreze komutanı olmadan önce

Mountain, yıllarını RCMP ile birlikte onların sınırı geçmelerini engellemeye çalışarak geçirdi."

Çenesini sıktı. "Ama biz *ayı* değiştiricileriz. Kısa görüşlü bir ayı değiştirici tarafından ısırıldınız ve şimdi kızgınlık dönemindesiniz."

"Östrus, çiftleşme kızgınlığının dişi ayı versiyonudur," diye açıkladı Ash ben sormadan.

Ayak uydurmaya çalışarak göz kırptım. "Yani siz... ayı değiştirici olduğunuzu mu iddia ediyorsunuz? Aşk romanlarındaki gibi mi?"

"Hey, şimdi de bizi aşk romanlarına mı koyuyorlar?" Cody sırtarak canlandı. "Hangileri? Bana birkaç başlık ver."

"Bunun komik olduğunu mu sanıyorsun?" Mak ona doğru homurdandı, kaşları bir şekilde daha da çatılmıştı. "Sanki o kızgınlık dönemindeyken biz sadece kitap kulübü mü yapıyoruz?"

Cody hemen ayıldı. "Mak haklı. Seni ısırın benim. Ve eğer bana izin verirsen *-bize* izin verirsen- bunu düzelteceğiz."

"Düzeltemek mi?" Tekrarladım, sesim şüpheciliğimle birlikte yükseliyordu. "Senin sözde türün bir kızı ısırmayı ve onu ayı değiştirici ateşine atmayı tam olarak nasıl *doğru* yapıyor?"

Cody ve Ash birbirlerine baktılar, içimi güvenle doldurmayan bir bakıştı bu.

"Şey," diye başladı Cody, sesine dikkat ederek, "biz bir mauluz - yani bir dişiyi paylaşmayı ve onunla çiftleşmeyi kabul etmiş üç erkek. İdeal olan, seninle çiftleşmesine, kızgınlığını tamamlamasına izin vermen ve sonra, eğer bize izin verirsen, seni burada bizimle tutacağız ve bilirsin... yavrularımızı birlikte büyütürken seni sevip koruyacağız."

Seni seviyorum ve koruyorum. Yavrular.

İçimdeki garip yeni varlık kıpırdandı.

Eşler, diye fısıldadı, yeni tanıştığım üç adamla yavru yetiştirme fikri beni fazlasıyla heyecanlandırmıştı.

"Yani erkek ayılar doğa belgesellerindeki gibi zıplamıyor mu?" Yarı şaka ama daha çok açıklığa kavuşturmak için çaresizce sordum.

Cody'nin yüzü aydınlandı, ifadesi umut doluydu. "Yani ayı değiştirici olduğumuz konusunda bize inanıyor musun? Kızgınlık ve tüm bunlar hakkında?"

Donup kaldım. O bu soruyu sorana kadar donup kaldığımı fark etmemiştim. Ama içimde derinlerde bir şey -omzumdaki garip karıncalanmaya garip bir şekilde bağlı olduğunu hissettiğim bir şey- bana bunun doğru olduğunu söyledi. Eğer istersem, bu üç delicesine ateşli ayının eşi olabilirdim.

Yine içimdeki yeni şey ortaya çıktı. Ama

bekle, hayır. Bu delilikti.

"Yapamam. Yapmayacağım..." Başımı salladım, içimde mutluluk dansı yapan her neyse onu temizlemeye çalıştım. "Kötü bir ilişkiden yeni çıktım, gerçekten kötü bir ilişkiden. Ve çocuk istiyorum - tabii ki çocuk istiyorum - ama banka hesabım şu anda çift haneli rakamlarda, bu yüzden yeni bir işe başlamak için Vancouver'a gidiyordum. Mümkün değil..."

Sözlerimi yarım bıraktım ve Cody beni tekrar kollarının arasına aldı. "Her şey yolunda," diye mırıldandı, beni gerçek bir ayı gibi kucaklayarak sıkıca sarıldı. "Merak etme. Burada bizimle güvendesin."

Onun güvencesi gerçek hayattaki tüm sorunlarıma merhem gibi geldi ama Ash ve Mak iki yanımıza uzun ve ciddi bir bakış atarken omzum karıncalandı.

"Gördün mü? Sana bunun işe yaramayacağını söylemişim!" Mak aniden hırladı. "O hazır değil. Seni mahvedecek Küçük Ayı ve bu da maulumuzu yok edecek."

"Bırakın onunla konuşayım! Anlamasını sağla." Cody sarılmaktan vazgeçip diğer omzunun üzerinden Mak'a yalvaran bir bakış fırlattıktan sonra bana döndü, yüz ifadesi yumuşamıştı. "Dinle, üçümüzün arasında bol miktarda para var. Ne kadar borcun varsa ödeyeceğiz. Çalışmayı seviyorsan, burada sana bir iş buluruz. Ne istersen, neye ihtiyacın olursa, biz senin yanındayız."

Seni yakaladık.

İçimdeki varlık şaha kalktı ve onun sözleriyle vücuduma bir sıcaklık dalgası daha gönderdi. Kulağa çok... çekici geliyordu. Baştan çıkarıcı. Karnım kıpırdadı ve amım tekrar Cody'nin çıkıntısının üzerinde sıkılmaya başladı. İstiyordum. İhtiyaç...

Ama sonra beynim yarışan duygularıma yetiştii.

"Bekle," dedim, sesim keskin çıkmıştı. "Daha birkaç dakika önce tanıştığım üç adamla yaşamak istemezsem ne olacak?"

"Üç ayı," diye düzelitti zalim olan, ses tonundan küçümseme damlıyordu. Bakışları Cody'ye kaydı. "Bunu doğru dürüst söyleyememesi onu buradan çıkarmamız gerektiğinin en büyük kanıtı. Senin ayın bizi becerdi."

"Senin derdin ne?" İçimde yükselen garip şehvetin yanı sıra öfke de kabarak tersledim. "Bu çok fazla, tamam mı? Ve bunların hiçbirini ben istemedim."

"Seçeneklerin var," dedi Ash, Mak cevap vermeden önce. Sesi sakindi ama omuzlarında gerginlik dalgalanıyordu. "Eğer döngünü bizimle tamamlamak istemiyorsan, seni Vancouver'a götürebilirim, orada..."

Ash tereddüt etti, çenesi sanki kelimeleri söylemeye fiziksel olarak zorlanıyormuş gibi gerildi. "...erkek bir eskort tut. Ayılar kurt değildir. Hamile kalmak ya da ölmek zorunda değilsin. Cody ile arana yüzlerce kilometre koyup..." Boğazını temizledi. "...birkaç günlüğüne bir insan tarafından bakılman bu döngüyü hamilelik olmadan atlatmanı sağlayacaktır."

"Ama bunu yaparsan bir daha asla Ayı Dağı'na geri dönemezsin. Cody'nin kokusunu bile duysan, muhtemelen yeniden kızgınlık dönemine girersin."

Bir şekilde bu ifadenin doğruluğunu anlamıştım. Cody muhteşem kokuyordu. Sanki senin için taze pişirilmiş bir şey gibi. Kendimi ona sürtmeye başlama dürtüsü, yeniden yanan bir soba gibi geri geldi.

Aleti tam oradaydı. *Tam oradaydı.* İnce bir kumaş tabakasının arkasında beni bekliyordu.

"Ya da," dedi Ash, cinsel düşüncelerimi bölerek, "kızgınlık dönemini ayı atlatmanı sağlayabiliriz. Döngünü tamamlamayı kabul edebilirsiniz

ile..." Sakin ve kararlı sesi nihayet burada kesildi. "Üçümüz de."

Üçüyle birden mi? Aynı anda iki erkekle çıkmayı bile saygısızlık olarak gördüğüm için kendime asla izin vermemişken, üç kişiyle seks yapma düşüncesi aklımı kurcalarken bile içimdeki yeni şey şaha kalktı.

"Sadece Cody'yi istesem nasıl olur?" Normalliğin bir parçasına tutunmaya çalışarak sordum. "Bir o. Bir ben. Bir yavru."

Cody'nin yüzü düştü, kehribar rengi gözleri sanki onu göğsünden bıçaklamışım gibi karardı. "Maullar böyle çalışmaz," dedi usulca.

"Maullar mı?" Kafam karışmış bir halde tekrarladım.

Ash, "Bir maul, Ayı Dağı için temel romantik birimdir," diye açıkladı. "Üç erkeğe bir dişi. Biz buna Dört Yönlü Ruh diyoruz."

"Çok eşlilik gibi mi?" Ben sordum.

"Sayılır," dedi Ash hafifçe yüzünü buruşturarak. "Dört Yönlü Ruh bizim için kutsaldır. Bu sadece bir eşi paylaşmakla ilgili değil; denge, birlik ve koruma ile ilgili. Biz maul-bonded'ız. Bu da yeminler ve bağ ısıрма töreniyle bir dişiyle çiftleşmeye söz verdiğimiz anlamına geliyor."

İki kolunu da kaldırarak bana bileklerini gösterdi. Her birinde derin, sivri bir yara izi göze çarpıyordu, doku kalın ve solgundu, sanki tamamen solmayacak kadar çabuk iyileşmiş bir şey gibiydi ve onları görmek omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi.

"Aramızdaki bağ, maulumuzun temelini sarsmadan koparılamaz," dedi Ash, sesi sabitti ama bakışları Cody ve Mak'a kaydı, sanki sözlerinde belli ettiğinden daha fazla ağırlık vardı.

"İçimizden biri aptalca bir insan kadını ısirmaya karar verse bile," diye mırıldandı Mak, bakışları doğrudan Cody'ye yönelmişti.

Benim de ısırıldığımı hatırlayınca omzum karıncalandı ve bir an için korku ve şüphe beni ele geçirdi. Kendimi Gemidgee Gölü'nün ortasına can yeleği olmadan bırakılmış gibi hissettim. Suyun altındaydım ve hava almak için çırpınıyordum.

"Panik yapmayın. Bizimle konuş." Cody beni nazikçe bir kez daha kucakladı ve yüzünün yan tarafını başımın üstüne yaslayarak, "Bu kararında sana nasıl yardımcı olabiliriz, kakao çekirdeği?" diye sordu.

Bradford'u düşünerek, "Seçenekler," diye boğuldum. "Seçeneklere ihtiyacım var. Eğer bunu yaparsam... eğer hamile kalırsam, burada kalmamı ister misiniz? Hepiniz beni de ısıtır mısınız? Bana zarar verir misiniz?"

Ash'in yüzü yumuşadı, sesi sakın ama kararlıydı. "Sana asla zarar vermeyiz ya da yapmak istemediğin bir şeyi sana yaptırmayız Noelle. Cody'nin yaptığı bir kazaydı. Ve seni ısıran tek kişi Cody olduğuna göre, muhtemelen tek sperm onunki. Dişi ayılar rahimlerine kimi alacakları konusunda çok seçicidirler. Eğer hamile kalırsan, biz... Cody..."

Beni kucağında tutmaya devam eden adama baktı. "Ziyaret hakları için bir velayet anlaşması yapabilir. Mak'ın anne babası boşandı ve onlar da öyle yaptı."

Beklenmedik bir empati duygusu göğsümde titreşti.

"Senin annenle baban da mı boşandı?" Cody'nin omzunun üzerinden Mak'a baktım, sanki sempatik bakışlarım onu yakmış gibi hemen gözlerini kaçırdı.

"Seni hamile bıraktıktan sonra Cody'yi reddetmek maul bağımızı koparabilir," diye karanlık bir şekilde uyardı Mak. Sesi sessizdi ama sözlerinin ağırlığı havada asılı duruyordu. "Bunu ona anlat Ash. Tüm eğlence bittikten sonra onu istemediğine karar verdiği için Cody'nin Alaska'da kendini içerek nasıl öldürebileceğini."

Gözlerim büyüdü, nefesim göğsümde düğümlendi. "Babana da böyle mi oldu?"

Mak'ın delici mavi gözleri benimkilerle buluştu, yüzeyin altında ham ve söylenmemiş bir şey parıldıyordu. Ama sonra arkasını döndü, çenesi dişlerini toz haline getiriyormuş gibi çalışıyordu.

"Bu kötü bir fikir," diye mırıldandı. "Kalmak istemiyorsa onu Vancouver'da bir eskortun yoluna koymalısın. Ona bu seçeneği verme."

"Mak. Ona bak. Kokla onu," diye karşı Cody. "Benim ısırığıma sahip ve kızgınlık döneminde. Bunun benim için fiziksel olarak mümkün olmadığını biliyorsun."

"Ya da ben," diye ekledi Ash, sesi acıyla dalgalanarak kısılmıştı. "Belli ki hepimize uygun biri, yoksa bu kadar zorlanmazdık. Ayılarımız onu istiyor. Tüm ayılarımız onu istiyor."

Hepsi mi? Beni mi istiyorlardı? Bu bilgiyle ne yapacağımı bilemediğim için kalbim çarptı ve midem bulandı.

"O da aynı şeyi istemiyorsa ayılarımızın ne istediğinin bir önemi yok," diye tersledi Mak, Ash'in sözünü keserek. Çenesi sıkıştı ve omuzları gerildi. "Onunla çiftleştikten sonra gitmesine izin vereceğine gerçekten söz veriyor musun?"

Ash cevap vermeden önce tereddüt etti, bakışları bana doğru kaydı. "Bizimki gibi kokuyor ve Cody bizim yeminli maul eşimiz. Ne olursa olsun onu destekleyeceğim. Ama..."

İçini çekti, yüz ifadesi üzerimde gerginleşti. "Bir şekil değiştiren yavrusunu tek başına büyütmenin zor olacağını bilmeni isterim. Sana uzaktan elimizden geldiğince yardım edebilir ve yol gösterebiliriz. Ama özellikle Cody bu ilk -ve umarım son- döngüden sonra ayısı acı çekmeden ya da kontrolünü kaybetmeden size otuz kilometre yaklaşamaz."

"Eğer bu seçeneği seçersen, ben yokum," dedi Mak soğuk bir sesle, sesi keskindi. "Cody'nin -ya da Noelle'in- bir yavruya bunu yapmasını izlemeyeceğim."

Adımı sanki ayakkabısının altından kazınmış bir şey gibi söyledi, keskin ve kesici, sahip olması gereken yumuşak Fransız Noel sıcaklığından sıyrarak. Ama nedense sadece iki ayı olduğu düşüncesi karnımı ağrıttı.

"Bu çılgınlık. Tüm bunlar... çılgınca ve ben bunu istemedim," diye fısıldadım, her birine bakarken sesim çatlıyordu. "Bunların hiçbirini ben istemedim. Ben sizi tanımıyorum, siz de beni tanımıyorsunuz. Ve yine de, bir şekilde, hayatımı sonsuza dek değiştirebilecek ya da aranızdaki bağı mahvedebilecek bu büyük seçimi yapmam mı gerekiyor? Bunun ne kadar çılgınca olduğunu biliyor musun?"

Cody'nin ifadesi yumuşadı.

"Bunun adil olmadığını biliyoruz Noelle. Bunların hiçbirisi adil değil. Eğer o ısırtığı geri alabilseydim... muhtemelen almazdım." Titrek bir nefes verdi, kehribar rengi gözleri suçluluk ve özlem arasında bir şeyle parlıyordu. "Keşke sana tüm bunların içgüdüsel olduğunu, benim seçimim olmadığını söyleyebilseydim. Ama gerçek şu ki... Seni istedim. Ve şimdi senin seçmeni istiyorum. Beni geri istemeni. Bizi geri istemeni."

Başını salladı, dudaklarında alaycı bir gülümseme belirdi. "Asil olmayı çok zorlaştırıyorsun, kakao çekirdeği. Yine de olacağım."

Yüz ifadesi kararlı bir hal aldı. "Benden istediğin buysa, ne istersen yaparım."

Ash, "Ama korkarım ki işleyen bir saat var," diye ekledi. "İlk dalgayı savuşturdunuz, ancak bir diğeri yakında üzerinize gelecek ve üzgünüm ama penetrasyonsuz seks ayınızı uzun süre tatmin etmek için yeterli olmayacak."

Ayım. Garip bir şekilde bu, içimdeki bu yeni varlık ve ses için tam olarak doğru etiket gibi geldi.

Midem çalkalandı. Her şeyin ağırlığı -kızgınlık, bağ, imkânsız karar- canlı canlı gömülüyormuşum gibi üzerime çöktü. Hayatım nasıl bu hale gelmişti? Bu nasıl bir seçimdi? Ben, tek başıma, bunu yapmak zorunda mıydım?

"Ne olacak Noelle?" Mak sordu, derin sesi uzaktaki gök gürültüsü gibi gürliyordu. "Bir karar ver ve onların acılarına son ver."

Sıcaklık -östrus- sönmeyi reddeden bir şenlik ateşi gibi içimde uğulduyor, her geçen saniye daha parlak ve daha sıcak alevleniyordu.

Benden ayıyı seçmem istendiğine inanamıyordum
Ayılar.

Ama onlara kararımı bildirmek için ağzımı açtım.

noelle

...

"UM, hepinizle burada sonsuza kadar kalmayı kabul edemem...."

Sertçe yutkundum ve gözlerimi Cody'ninkilerle buluşturmak için kendimi zorladım.

"Ama Vancouver'a gidip başka biriyle böyle bir şey yapmayı da hayal edemiyorum. Bazı nedenlerden dolayı sadece sizi istiyorum, sadece üçünüzü. En azından bu kırgınlık işi bitene kadar. Bu beni deli mi yapıyor?"

Başımı salladım, çoğunlukla da kendime. Sonra omzumun üzerinden bakarak Ash'e sordum: "Bu bir beyin sarsıntısı ya da onun gibi bir şey olabilir mi?"

"Olabilir," diye itiraf etti Ash. "Ayılarımız genellikle kırık kemikler ve bağ izleri dışındaki dış yaralar gibi şeyleri birkaç saat içinde iyileştirir. Ama beyin hâlâ vücudun son sınırıdır. Tam insanlar için bile."

Ki artık öyle değildim.

Elimi kaldırıp bir zamanlar pürüzsüz olan tenime kazınmış olan sivri çıkıntıların üzerinden geçtim; bu, yüzeyin altında vücudumla ilgili hiçbir şeyin artık aynı olmadığını hatırlatıyordu. *Isırığı yüzünden olabilir miydi...?*

"Evet," diye yüksek sesle cevap verdi Cody, sesinde suçluluk duygusu vardı. "Benim ısırıklarım da muhtemelen senin kararını etkiliyordur."

Özür dileyen yüz ifadesi, bu kaotik anda bile onu inanılmaz derecede tatlı gösteriyordu - ben onun ereksiyonunun üzerine oturmuş, bir hayat kurmaya çalışırken-

Hamile kalmamla sonuçlanabilecek bir karar. Bir ayı değiştiriciden. Otuz dakikadan daha uzun bir süre önce tanıştığım bir ayı değiştiriciden.

Aman Tanrım.

Derimin altında kaynayan garip şehvet, ısıık almaya hazır bir çaydanlık gibi gittikçe ısınırken, zihnim bocaladı, ayak uydurmak için çırpındı.

"Bu durumda..." Bunaltıcı sıcağın altında hemşiremin mantığına erişmeye çalışarak yavaşça başımı salladım. "Sanırım yapılacak en akıllıca şey, teklifinizi kabul etmek olacaktır - uzun vadeli bağlar olmadan. Eğery bunu yaparsak sonsuza kadar sürmez ve hiçbirinizin beni tekrar ısırmasını istemiyorum."

Cody'nin yüzü düştü ve kehribar rengi gözleri karardı, umduğu cevabın bu olmadığını anlamamı sağladı.

Ancak Ash'in ifadesi nötr kaldı. "Anlaştık," dedi ölçülü bir baş hareketiyle. "Kızgınlık döneminiz boyunca sizinle ilgilenmemize izin vereceksiniz ve biz de ısırmayacağımıza söz veriyoruz-"

"Bu saçmalık!" Mak küfrederek Ash'in cümlesini yarıda kesti. Sesi bir gök gürültüsü gibi patladı ve çalışma odasında yankılandı.

Büyük ahşap bir kapıya açılan taş basamaklara doğru hışımla ilerlerken irkildim.

Veda falan yoktu. Mak merdivenleri tepinerek çıktı ve kapıyı arkasından öyle bir kuvvetle çarptı ki mağaranın tamamı titrer gibi oldu. Eğery bu başka bir ev olsaydı -sert taştan oyulmuş bir ev değil- çerçevenin parçalanacağından hiç yoktu.

Öfkesi varlığını -ayıyı- içimde kavuruyor, çılgın mağara inlerinde uyandıktan sonra yeni tanıştığım üç adamla sonsuza dek çiftleşmeyi kabul etmeyerek korkunç ve yanlış bir şey yaptığım hissiyle sızlanıyordum.

(Gerçek konuşma: Bunun araba kazasından sonra hastane yatağında hipotermiden iyileşirken gördüğüm garip bir seks rüyası olmadığına hala tam olarak ikna olamadım).

En büyük ayının gidişinin ardından suçluluk duygusu beni pençesine aldı. Ya bir şeyleri mahvettiysen? Ya Mak haklıysa ve ben onun, Cody'nin ve Ash'in burada sahip olduğu şeyi sonsuza kadar kabul etmeyerek yok ettiysen?

"Onu düşünme. Bana bak, kakao çekirdeği."

Cody'nin sesi çalkantılı düşüncelerimi yarıp geçti. İri bir eli yanağımı kavrayarak beni tekrar ona doğru çevirdi. Kehribar rengi gözleri artık hayal kırıklığına uğramış değil, sabit ve kararlıydı, sessiz bir yoğunlukla yanıyordu. "Evetini her şekilde kabul edeceğim."

Bununla birlikte, ağzını benimkine doğru indirdi.

Öpücüğü ilk başta kararsızdı, dikkatli ve tatlıydı, sanki bunun gerçekten olduğuna inanamıyormuş gibiydi. Bana karşı ne kadar sert olsa da -kumaşla kaplı ereksiyonu sıırıslıkam kıvrımlarımın arasından ısrarla itiyordu- geri çekildi, acele etmedi. Diliyle dudaklarımı aralamadan önce dudaklarımın tadına baktı, her hareket kasıtlıydı, sanki her saniyenin tadını çıkarıyordu.

Ama sonra elleri sırtımdan aşağı kayarak beni daha yakına çekti ve nazik öpücüğünün ardındaki gücü hissettim. Bedenim anında karşılık verdi, sıcaklık ve ihtiyaç gelgit dalgası gibi her sinirime yayıldı.

Dili ağzımın içine girdi, benimkine karıştı - beklediğimden daha geniş, daha güçlü ve daha uzundu. Dokusu sertti -beklenmedik bir şekilde- ama kötü bir şekilde değil. Doğrudan merkezime bir ısı sarsıntısı gönderdi ve karanlık, şehvetli bir an için bacaklarımın arasında böyle bir dile sahip olmanın nasıl bir his olacağını merak ettim. Beni orada yalamak. İçime doğru itmek...

Cody ağzımın içine doğru inledi ve ayı sesi kafamın içinde gürlerken omzumdaki bağ izi karıncalandı. *"Böyle şeyler düşünmeye devam edersen bu uzun sürmez, kakao çekirdeği. Ve ben daha senin içine girmeden beni boxerımın içine boşaltırsan ikimiz de mutlu olmayacağız."*

Kalbim çırpındı. *Benimle yatma düşüncesi onu bu kadar mı tahrik etmişti?*

"Elbette öyle," diye cevap verdi, dudakları ve dili benimkileri yutarken. "Ağzının tadı bu kadar tatlıysa, kafamı bacaklarının arasına sokmayı hayal edebiliyorum, kakao çekirdeği. Bu kadar lezzetli olduğun için bayılabilirim."

Sözleri gülünçtü -neredeyse aptalcaydı- ama yine de beni aydınlattı, tenimi ve çok daha ıslak olan diğer yerlerimi ısıttı.

Öpücükleri daha ısrarcı hale geldikçe, dili içimde yükselen fırtınayla eşleşerek daha derinlere doğru kıvrıldıkça nefesim kesildi. İnledim, bedenim onunkine bastırıyordu, daha fazlasına ihtiyaç duyuyordum - ona, buna, bize.

İşte o zaman Cody beni kendi havasıymışım gibi öpmeye başladı, dudakları yumuşak ama aceleciydi, kocaman eli yüzümü kavrarken hafifçe titriyordu. Dili derinlere daldı ve keşfetti. Bu sadece bir öpücük değil, bir keşifti. Aynı anda hem şefkatli hem de her şeyi tüketen, sanki ağzının her fırçasıyla beni ezberlemeye çalışıyordu.

Birden sırtüstü yattım, iri vücudu bacaklarımın arasına sertçe bastırıyor, onları belinin etrafında kıvrılmaya zorluyordu ya da en azından bunu deniyordu. O kadar genişti ki dizlerim devasa gövdesinden aşağıya kaymak zorunda kaldı ve ağaç gövdesi gibi kalçalarının üzerinden sarktı.

Ağzımın içine kaba, hırıltılı bir ses çıkararak ellerini kalçalarımın götürdü ve beni yerimde tuttu. Öpücüğüyle beni hırpalarken, kalçaları altımdaki yumuşak yatağa karşı beceriksiz, istekli hamlelerle hareket ediyordu. Baskı ezici, neredeyse çok fazlaydı ama o kadar iyi hissettiriyordu ki umursamak için bir neden bulamadım.

Kocaman bir eli göğsüme doğru kalktı ve boynumun sol tarafına yırtıcı öpücükler kondururken tüm küreyi kapladı. Keskin bir şey köprücük kemiğimi sıyrarak beni ürpertti,

Sonra aniden durdu, geri çekildi.

Gözlerimi kırıştırdığımda transa geçmiş gibi hissettim. Sonra Ash üzerimizde diz çökmüş halde belirince tekrar göz kırptım. Tamamen çıplaktı.

Ama nefesimi kesen şey onun kıyafetsizliği değildi. Elini Cody'nin pas rengi saçlarına dolamış, o kadar sert geri çekiyordu ki, zayıf kaslı kolu bu çabayla esnedi. Nedenini anlamak uzun sürmedi.

Cody hâlâ aynı tatlı adam gibi görünüyordu, en azından yüzünde. Ama ağzında.

Dişleri tamamen şişmiş, keskin ve pırıl pırıldı, tükürük damlıyordu.

"Özür dilerim," diye mırıldandı Cody ayı ağzıyla, sesi kafamın içinde konuşurken kullandığı gibi sert ve derindi. "Kendimi biraz kaptırdım."

Ash, Kanada'daki çay fiyatlarını tartışır gibi sakince, "Bazen aylar tekrar ısırmak için bağ kurma dürtüsüne sahip olurlar," diye açıkladı. "Özellikle de ilki herhangi bir hak talep edilmeden yapıldıysa."

Cody'nin gözleri düştü, dişleri gözlerimin önünde geri çekilip geride normal bir insan ağzı bırakırken bile utancı açıktı.

"Bunu daha önce hiç yapmadım," diye itiraf etti, sesi çok daha insani çıkıyordu.

"Hiç mi?" Hafifçe sarsılarak sordum. "Daha önce hiç kimseyi öpmedin mi?"

"Bu şekilde değil," diye itiraf etti, kehribar rengi bakışları utançla titriyordu. "Daha gençken denemeler yaptım - öyle olmayan biriyle yetinebileceğimi düşündüğümde..."

Boğazını beceriksizce temizleyerek sözünü kesti. "Bu benim ilk seferim ve tadının bu kadar güzel olduğunu ya da kontrolü kaybetmenin bu kadar kolay olacağını bilmiyordum."

Kalbim korkuyla çarpıyordu ama alt bedenim tamamen başka bir şeyle ağrıyordu. Estrus içimden sızdı, amım bu ayının kontrolü tamamen kaybetmesine ağlıyordu.

"Ayın hâlâ istediğini alabilir. Bu onun ilk seferi ama sana zarar vermeyecek," diye güvence verdi Ash, sakın ve kararlı sesi şehvet sarmalımı yararak. Cody'ye baktı. "Kendini tutmaya çalışacaksın Kodiak. Ona hak ettiği ilk hakkı vereceksin."

"Evet, İkinci!" Cody'nin sesi duygu yoğunluğu içindeydi.

Ash'in bakışları benimkileri buldu. "Senin için fazlasıyla hazır." Ses tonu klinikti ama sıcaklıkla doluydu.

Yanaklarım kızardı çünkü bu tamamen doğrudu.

"Onu şimdi alabilirsin," diye ekledi Ash, hâlâ sakın ve ölçülüydü. "Ama bunu her şeyden önce onun zevkini düşünerek yapacaksın. Ve ayı dişlerini kendine saklayacaksın."

"Evet, İkinci!" Cody, muhtemelen ordunun Kanada versiyonunda görev yaptığından şüphelenmeme neden olan bir şekilde tekrar cevap verdi.

Ash onu yerine Cody'nin başını tekrar benimkine yönlendirdi ve son bir talimat verir gibi dudaklarını ağzıma yerleştirdi. Ancak o zaman onu serbest bıraktı.

Cody beni derinden öptü, sonra geri çekilip kendini getirdi. Aleti beklediğimden daha büyüktü, şimdiye kadar gördüğüm herkesten daha büyüktü.

Kalın başı beni inanılmaz derecede genişletti, ama o kadar ıslaktım ki, o kadar hazırdım ki, içime dikkatli bir şekilde santim santim iterken hissettiğim tek şey rahatlamaydı.

Tamamen oturduğunda nefes nefese kaldım ve omuzlarını kavradım. "Oh!"

"Çok iyi hissettiriyor," diye soludu Cody, kehribar rengi gözleri benimkilere kilitlenmişti. "Bin yıl boyunca böyle kalabilirim."

"Yapma bunu." Kollarımı doladım ve yüzümü omzuna gömdüm. "Lütfen... Lütfen..."

Ash'in sesi araya girdi. "Sanırım onu sahiplenmeni istiyor Kodiak."

Cody'ye ikinci kez söylenmesine gerek yoktu. Hevesli, çılgınca vuruşlarla içimde hareket etmeye başladı.

Ash arkasından, "Çok hızlı," diye uyardı. "Nefes alışına dikkat et. Hareketlerine. Neye ihtiyacı olduğunu size söyleyecektir."

Ve yaptı da. Cody elleriyle, dudaklarıyla, tüm bedeniyle beni dinledi. Eski sevgilim kendini hep kopuk hissetmişti, benden çok kendine odaklanmıştı.

Ama Cody... o tamamen ve bütünüyle hazırdı. Beni öğrendi, tam olarak doğru ritmi ve açığı bulana kadar beni altında kıvrandıracak şekilde ayarladı, sözlerim ve ses tonum çaresiz ve iğrenç hale geldikçe onu daha da derinlere çekmek için bacaklarımı genişletti.

"Tanrım, sik şu amcığı. Lütfen! Lütfen," diye yalvardım kulağına. "Sik beni! Sik beni! Çok yaklaştım."

Ash'in daha fazla talimat vermesine gerek yoktu. Cody'nin hayvanı devraldı, içimde dövülmek isteyen vahşi bir şeye cevap verdi.

yuva.

Bu onun ilk seferiydi. İlk seferiydi! Ama çok geçmeden, hisler içinde boğuluyor, eterde  ır. Sonunda uzun bir  ı lıkla çözülene kadar.

"Oh, Tanrım!" Zevk, fırtına bulutlarını yaran güneş ı ı ı gibi içimde patladı. Hemen ardından Cody geldi, ba ını boynumun kıvrımına gömdü ve bir erkekten çok bir ayıya benzeyen alçak, b   ren inilti er çıkardı.

Hayvani homurtuları tüylerimi ürpertti ve içimdeki sıcak salınımının güçlü fi kırması beni üçüncü kez bo alttı, başka bir zevk dalgası içimden geçerken amım onun sikini bo du.

Orada yatıyorduk, birbirimize dolanmı tık, nefeslerimiz düzensizdi ama senkronize olmuştu. "Bu..." Ba ladım ama kelimeler kifayetsiz kaldı.

"En iyisi," diye bitirdi, sesi biraz  a kındı.

"Evet, en iyisi." Sakallı yana ına bir öpücük kondurarak usulca güldüm. Belki de Cody'nin samimiyeti dikkatimi çekiyordu. Kendimi " ok iyiydi, keşke benim de ilk seferim olsaydı dedirttin" derken buldum.

Gururla kıkırdadı ve kendini üzerimden çekti. Sonrası o kadar yo undu ki, salgısının bir kısmını yuvaya geri dökmeden önce amımın nasıl fortladı ına dair hafif bir utanç bile duyamadım. Görünüş göre, onun yükü benim ta ımam için çok fazlaydı.

Cody ba ını dirse ine dayadı ve gözlerini battaniye ve giysi yı ının üzerine sızdırdı ım pisli e dikti. "Kodiak'ımın seni yalayarak temizlememe izin vermemesi çok kötü. Senin için bu hayali gerçekleştirmeyi çok isterdim."

Oh. Vay canına. Yüzüm anında ısındı. Beni öperken bunu hayal ettiğimi unutmu tum.

"Noel'e kadar bizimle kalırsan, belki bu benim hediyem olabilir," diye ekledi, sesi alaycı ama umutluydu. "Sen ne dersin?"

Kelimeler g  s me bir ta  gibi indi ve kırılğan mutluluk balonunu kırdı. Sertçe yutkundum, bo azım sıkıldı, çünkü onun

başka bir seçim yapmamı istiyor.

"Noel," diye yineledim zayıf bir sesle. "Noel'e kadar kalmamı mı istiyorsun?"

noelle

...

"NOEL'E KADAR KALAMAM," diye cevap verdim.

Elimden geldiğince nazikçe, bu adamın bana hayatımın en iyi seksini yaşatmış olduğunu düşünerek. "Bu... bu benim için işe yaramaz."

"Ayrıca, yalan söylüyorsun, Cody. Hem ona hem de kendine. Bizimle kalmak konusunda fikrini değiştirirse, bacaklarının arasında ziyafet çekmek için Noel'e kadar bekleyebileceğinden şüpheliyim," dedi Ash, ses tonu alaycıydı.

Başımı çevirdiğimde Ash'i derme çatma yuvanın önünde bağdaş kurmuş otururken buldum.

Tamamen ereksiyon halindeki penisi sert karnına yaslanmasaydı, meditasyon yapan biri gibi sakın görünebilirdi.

Ama mağaranın penceresinden içeri süzülen parlak gün ışığında siki parlıyordu. Bunun bizi izlerken boşaldığı için mi yoksa çok fazla ön sperm sızdırdığı için mi olduğunu anlayamadım.

"İkincisi," diye cevap verdi yanımdaki Cody, Ash'in durumu kayda değer değilmiş gibi omuz silkerek. "Ama onun için endişelenme."

Cody bana göz kırptı. "Senin için bu kadar zor olmanın acısını seviyor ve beklemeye değdiğini biliyor."

Öyle miydim? Beklemeye değer miydim? Boğazım kurudu ve eski şüphelerim içimde yükseldi. Doğruyu söylemek gerekirse, seks yaptığımızda işin çoğunu Cody yapmıştı ve

onun ilk seferiydi. Beni kıyaslayacağı kimse yoktu. Bradford'un ihtiyaçlarını karşılayamadım. Yapabilecek miydim-

"Biliyor musun, kakao çekirdeği?" Cody beni kollarının arasına aldı ve yüzümü öpücüklere boğarken sarmal düşüncelerimin önünü kesti. "Sen böyle şeyler için endişelenirken, ben de kavrulan boğazın için sana biraz su getireceğim. Sonra Ash sana konu biz olduğumuzda neden hiç şüphe duymaman gerektiğini tam olarak gösterebilir."

Yüzümü öperken sakalları gıdıklandı ve kendime rağmen kıkırdadım. Ama sormak zorundaydım, "Düşüncelerimi okumayı keser misin? Bu beni biraz korkutuyor. Özellikle de ben seninkileri okuyamadığım için."

"Deneyebilirim." Boynuma birkaç öpücük bıraktı. "Ama ısırıklarımın kendinden şüphe ettiğini hissedersen, ayım oraya dalmak ve bunu düzeltmek istiyor."

Doğru olanı yap. Hayatımda hiç bu kadar doğru hissettiğimi sanmıyordum. Cody'yle seks muhteşemden başka bir şey değildi. Bunun onun ilk seferi olduğuna inanmıyordum.

Karnımda ani bir şişlik oldu ve ardından Cody'nin yüksek sesli iniltisi geldi. "Düşüncelerini okuduğumu ve tüm iltifatlarını beğendiğimi söylemeyeceğim. Her şeyi berbat edip yanlışlıkla Ash'in sırasını almadan önce bu mini inden çıkacağım."

Ayağa kalktı, kısmen kalkmış siki gerinirken sallanıyordu. "Ben de sana yiyecek bir şeyler hazırlayacağım. Ve bir fincan sıcak çikolata. Ash, onun beynini sikmeden önce biraz sıcak çikolata ister misin?"

"Kahve," diye önerdi Ash, bariz uyarılmışlığına rağmen sakın sesi sabitti. Gözlerini benden ayırmadı.

"İyi fikir." Cody bana sırıttı. "Burada bir ayıyı çürütmeye yetecek kadar şeker var."

Yüzüm ısındı. Bu kadar çok iltifata alışık değildim.

"Sadece şaka yapıyorum, kakao çekirdeği," dedi Cody, belki de utancımı hissetmiş ya da düşüncelerimi tekrar okumuştı. Ama sonra göz kırptı ve ekledi, "Ayıların dişleri çürümez."

Bununla birlikte, çalışma odasının kaya duvarlarına kusursuz bir şekilde oyulmuş açık planlı bir mutfığa doğru çıplak bir şekilde yöneldi. Alan hem sağlam hem de şaşırtıcı derecede işlevsel görünüyordu, açıkça benden çok daha büyük yaratıklar için inşa edilmişti. Duvarlarda parmak uçlarımla bile ulaşamayacağım kadar yüksek raflar sıralanmıştı. Yeni keskinleşen koku ve görme duyularım bal, fındık, kurutulmuş meyveler, makarna ve çeşitli tahıl tanelerinden oluşan kavanozları seçmeme yardımcı oldu. Ayrıca büyük boy kaseler ve kancalardan sarkan özel yapım tava ve mutfak eşyaları da gördüm - ayı elleri için mükemmel boyutta.

Cody köşede usulca mırıldanan devasa buzdolabına doğru ilerledi. Çift kapısı o kadar büyüktü ki, bir orduyu doyurmaya yetecek kadar yiyeceklerle dolu raflar olmasa muhtemelen içine koca bir ayı sığabilirdi.

Cody omzunun üzerinden bakarak, "Bunlar kışlık depolarımız," diye açıkladı. "Bir ordu olur mu bilmem ama bugün başlayan inzivaya çekilme sezonunun ilk bölümünü geçirmemize yetecek kadar var. Noel'den sonra, dağdan aşağı birkaç tur daha atıp Yeni Yıl Kış Uykusu Ziyafeti'nde basa doycak kadar yiyecek alacağız... Soru sormayı bırak, kakao fasulyesi!"

Buzdolabının kapağını tekmeleyerek kapattı ve kucak dolusu malzemeyi kayanın içine yerleştirilmiş ağır hizmet tipi fırına taşıdı. "Bize yiyecek bir şeyler hazırlamayı bitirdikten sonra bunun ve inziva mevsiminin ne anlama geldiğini açıklayacağım."

Tamam, düşüncelerimi okumasına alışabileceğimi hiç sanmıyordum.

Ama türünün tek örneği olan mutfığı merak ediyordum. "İşte, sana yardım edeyim..." Kalkmaya başlayarak teklif ettim.

Ancak Ash ve Cody "Hayır!" diye bağırınca geri çekildi.

Ash sanki onu geçmeye çalışırsam beni yakalamaya hazırmış gibi alçak bir çömelleme pozisyonuna geçti. Cody de sobanın etrafında döndü, ellerini savunmaya geçen bir oyun kurucu gibi iki yana açtı.

Kendimi canlı mayına basmış bir asker gibi hissederek donup kaldım. "Ne oldu?" diye sordum.

"Dişi aylar kızgınlık döneminde bunu yapmaz," diye yanıtladı

Cody. "Aşçı mı?" Onunla Ash arasında bir bakış attım.

Cody, genellikle ölüm kalım durumlarında kullanılan bir ses tonuyla, "*Her şeyi* yaparım," diye karşılık verdi.

"İhtiyacınız olan her şeyi bizden istemeniz yeterli." Ash çömeldiği yerden doğruldu, sesi sakın ama kararlıydı. "Kızgınlık döneminde tek işiniz yuvanızda yatmak ve ayılarınızın sizinle ilgilenmesine izin vermektir. Maul usulü budur."

Birkaç uzun süre onlara baktım. Sonra "Ya duş almak istersem?" diye sordum.

"Temizlenmek istiyorsan bize söyle, biz de senin için temizleyelim," dedi Ash, yüz ifadesi son derece ciddiydi.

"Bir el bezi ve leğenle mi?" Ben sordum. Umarım.

İkisi de cevap vermedi. İkisinin de yüzü dikkatle nötr hale geldi.

Bu da bana yüksek sesle "Dillerinizle, değil mi? Lütfen beni yalayarak temizlediğini söyleme."

Bir çift boş bakış daha. Görünüşe göre, onlardan özellikle istemediğim rahatsız edici gerçeği bana söylememe yolları.

İşte o zaman aklıma daha karanlık, sınırları zorlayan başka bir fikir geldi.

"Ya çışım gelirse?" Korku filmine girmiş porno yıldızı gibi fısıldadım.

"O zaman sırayla senin kediciğinden içeriz," diye cevap verdi Cody, yüz ifadesi ciddiydi. "Ve eğer kaka yaparsan-"

"Üçüncüsü, benim sıram gelmeden onun kafasına o görüntüyü sokma," diye sertçe araya girdi Ash.

"Üzgünüm, kendime engel olamadım!" Cody geniş bir sırıtışla güldüğünü itiraf etti.

O gülerken Ash sakince açıkladı: "Ayılar insanlara ve hatta kurt şekil değiştirenlere kıyasla inanılmaz derecede iyi tasarlanmışlardır. Ayı Ruhunuz östrus dönemindeyken çoğu biyolojik işlevi askıya alır. Bunu takdir edeceksin

ama açlık çekmeyeceksiniz. Ve döngünüz tamamlanana kadar organik atık yönetimi konusunda endişelenmenize gerek kalmayacak."

"Vay canına," dedim, görünüşe göre ayrılmam yasak olan yuvaya geri döndüm. Sonra aklıma "Peki ya regl dönemim?" diye sormak geldi.

Ash ve ben, Cody bize yiyecek bir şeyler hazırlarken, dişi ayların -primat olmayan memelilerin çoğu gibi- regl dönemleriyle uğraşmak zorunda olmadıklarını konuşmaya başladık.

Cody on dakikadan kısa bir sürede hazırladığı kalın krepler ve cızırdayan sosislerden oluşan lezzetli tabakları önüme koyarken, "Sanırım ayı olmayı seveceğim," diye itiraf ettim. Tabakları Ash'in yuvamın önüne serdiği battaniyenin üzerine yerleştirdi, böylece ayrılmak zorunda kalmayacaktım.

Cody'nin tabakları bir profesyonel gibi taşıdığını fark ettim, ilkinin koyarken ikisi bir kolunda dengede duruyordu. Daha önce asker olduğunu tahmin etmişim ama bu durum gıda sektöründe çalıştığından şüphelenmeme neden oldu - tıpkı başka bir hemşirenin sakin ve verimli halinden her zaman anlayabildiğim gibi. Bu da Cody'nin resmi olarak ne iş yaptığını merak etmeme neden oldu.

Bu da bana daha önce sığınaktan dışarı fırlayan şekil değiştireni düşündürdü. Lezzetli yiyecekler ağızda küle dönüştü.

"Bana yardım edip etmeme konusunda hemfikir olmamanız maulünüze gerçekten zarar verecek mi?"

Cody ve Ash birbirlerine öyle bir baktılar ki midem bulandı. Sanki arkamdan konuşuyorlarmış gibi hissettim.

Cody Ash'e, "Onun hakkında konuştuğumuzu anlayabiliyor ve bundan hoşlanmıyor," dedi. "Bu konuşmayı muhtemelen yüksek sesle yapmalıyız."

Bana özür dileyen bir bakış fırlattı. "Bunun için üzgünüm, kakao çekirdeği."

"Özür dilemene gerek yok." Onun özür dilemesi, sinirlendiğim için kendimi küstah hissetmeme neden oldu. "Siz ne zamandır arkadaşsınız?"

"Bir maul," diye düzeltti Ash. "Üç yıldır bir maul içindeyiz. Ben Cody ve Mak'ın İkinci Maul'uyum ve Mak bizim Birinci Maul'umuz, Cody ise Üçüncü Maul'umuz. Bazı maulların birbirlerini romantik bir şekilde seven eşleri vardır.

eşleriyle birlikte. Bazıları ise eşten tamamen vazgeçip erkek bir ayya odaklanıyor. Bunlara evlat edinen maullar diyoruz, çünkü genellikle ebeveynlerini kaybeden yavruları ilk onlar alır. Ama Cody, Mak ve ben basit bir Dört Yönlü Ruh mauluyuz."

Dudaklarımı kıpırdattım. Düzgün tutmam gereken çok şey vardı. Eskiden tamamen insanlardan oluşan dünyamda, Dört Yönlü Ruh darbesi kulağa hiç de basit gelmiyordu.

"Sadece dişi eşimle seks yapmak istediğimizi söylemeye çalışıyor, birbirimizle değil," diye tercüme etti Cody çenesini sempatik bir şekilde eğerek. "Bu yüzden birbirimizden bahsederken hep maul diyoruz, eş değil. Bu şekilde herkes aynı fikirde oluyor ve bir eşte ne aradığımız konusunda kafa karışıklığı yaşanmıyor."

Gözlerimi kırıştırdım, bunu sindirmeye çalışıyordum. "Tamam. Bu... pratik." Düşüncelerimden sıyrıldım ve asıl konuya geri döndüm. "Siz üç yıldır sevişiyorsunuz ve ben kızgınlık dönemine girmeden önce beni üç dakikadan daha az bir süredir tanıyordunuz. Birbirinizle bağınız üzerinden konuştuğunuz için özür dilemeniz gerekmiyor ve bu beni rahatsız etmemeli. Birkaç gün içinde gidecek biri için değişmeni istemiyorum."

Sessizlik. Konuşuyormuş gibi hissettiren bir başka bakış alışverişi.

"Cody ve ben Mak'la olanlarla ilgili güvensizliğini nasıl gidereceğimizi bulmaya çalışıyorduk," dedi Ash sonunda, ses tonu dikkatliydi. "Mak'ın ayrılışının seninle ilgili olduğunu düşünüyorsun - bizim gibi onun da seni çekici bulmadığını düşünüyorsun. Cody'nin düşüncelerinizi okumama isteğinizi ihlal ettiğini kabul etmeden durumun böyle olmadığını size nasıl söyleyeceğimizi tartışıyorduk."

"Özür dilerim," diye mırıldandı Cody. "Saygılı olmaya çalışıyorum. Ama kafan çok gürültülü, kakao fasulyesi ve dediğim gibi, ayım senin üzgün olmandan hoşlanmıyor."

Yüzüm kızardı. Yirmi yedi yaşındaydım ama... "Kendimi aptal bir çocuk gibi hissediyorum," dedim ellerimi yanan yanaklarıma bastırarak. "Sanki başa çıkamayacakmışım gibi. İşte bu da kızgınlık işi bitene kadar devam etmek için iyi bir neden. Bu dinamiği daha uzun süre idare edemeyecek kadar güvensizim."

"Noel'e kadar kalırsan, bahse girerim o zamana kadar alışırsın." Cody uzanıp boştaki elimi tuttu ve başparmağını parmak eklemlerime sürttü.

Onun dokunuşu altında kendimi biraz daha rahat hissettim. Ama da belirtmem gerekiyordu: "Mak'ın gereğinden fazla kalmamdan memnun olacağından şüpheliyim."

"Hayır, kakao çekirdeği. Bu hiç de doğru değil." Cody daha yakına eğildi, sesi yumuşak ama ısrarcıydı. "Eğer kalırsan şekil değiştiren ayın üzerinde olur. O ve Ash, seni orada yatarken bulmak için çalışma odasına girmeden önce burunlarımızın hemfikir birini bulacağımıza dair umutlarını kaybetmeye başlamışlardı."

Başımı salladım. "Mak benimle seks yapma ihtimalinden pek de mutlu görünmüyordu. Burayı terk etmeden önce bile."

Ash yüzünü buruşturdu. "Çünkü seni ısırmadan bir çiftleşmeyi atlatacak kadar güçlü olmadığını biliyor. Mak bir kutup ayısı. Benim yedi, Cody'nin ise sekiz metre boyunda. Eğer seni ısırmaya kalkarsa, onu tutmak için yapabileceğim hiçbir şey olmaz. Ve eski sevgilinin yaptığı gibi seni tekrar incitmek istemiyor."

Korku, omurgamdan aşağı buz gibi iniyordu.

"Nasıl?" Boğuldum. Elimi Cody'nin elinden çektim ve zar zor Ash'e "Eski sevgilimle olanları nereden biliyorsun?" diye sormayı başardım.

Cody yüzünde suçluluk duygusuyla başını çevirdiğinde şüphelenmeye başladım.

Ash de bunu doğrulayarak şöyle dedi: "Ayı biyolojisi son derece etkilidir. Sen Cody'ye bağlısın. O da bize bağlı."

"Çevirisi: Benim bildiklerimi onlar da biliyor. Bir anda," diye ekledi Cody, sesi alçak, gözleri kısık. "Mak bu yüzden gitti, aslında kaçtı. Aramıza mesafe koymak zorundaydı, yoksa ben seninleyken hissettiğimiz her inanılmaz şeyi o da hissedecekti."

Bu aslında pek çok şeyi açıklıyordu ama her şeyi değil. Başımı salladım. "Ama sana ilişkimin bu kısmından bahsetmemiştim. Bunu düşünmedim bile."

"Aslında biraz öyle oldu," dedi Cody, yüz ifadesi perişandı. "Az önce eski sevgilinin onu nasıl kaldıramadığını düşünüyordun çünkü

Aslında o sizi aldatırken siz kendinize bakmayı bırakmış ve kilo almıştınız. Daha önce de sana hiç oral seks yapmadığını düşünüyordun. Ve kötü bir ilişkiden yeni çıktığını söylediğinde, her şey bir montaj gibi aklından geçti. Sana bağırması, hakaret etmesi ve aldatmayı öğrendikten sonra ayrılmaya çalıştığında sana vurması -hayır, Noelle, yapma! Hadi, kakao çekirdeği!"

Ayağa fırladım ve Cody ya da Ash beni yakalayamadan koşarak uzaklaştım.

Tanrım, biliyorlardı! En derin utancımı, kız kardeşime bile anlatacak kadar güçlü olmadığım hikâyemi biliyorlardı.

"Burada kal ve bizimle konuş! Sana söylemiştik..."

Evet, bana söylemişlerdi. Yuvadan ayrılmama izin yoktu. Ama artık çok geçti.

Öfke ve aşağılanma gözyaşlarımı silkeleyerek en yakın çıkışa, bir çift kapıya doğru körü körüne koştum.

Cody

...

JESUS MURPHY. Noelle, Mak'ın yatak odasının çift kapısının ardında kaybolduğunda kendimi her türlü şekilde tekmeledim.

Mak haklıydı. Her şeyi berbat etmiştim. Fena batırdım.

Noelle onun için yaptığım yuvadan kaçmıştı ama bağ ısırığımız sayesinde onun acısını hâlâ kendi acımmış gibi hissedebiliyordum.

Ayım içimde çıldırıyordu. Ona gitme, onu rahatlatma, yuvaya geri götürme ve acısını dindirmek için ne gerekiyorsa yapma ihtiyacıyla çırpınıyordum.

Ash beni omzumdan yakalayana kadar aramıza koyduğu kapıdan oduncu baltasıyla geçmek üzere olduğumu fark etmemiştim. "Yapma. Zaten yeterince üzgün. Ona ulaşmak için Mak'ın kapılarını kırarsanız, onu daha da çok korkutursunuz. Ayrıca..."

Sağdaki kemerli ahşap çift kapının ferforje kolunu kavradı ve çekerek açtı, bu basit hareketiyle bana ayımın henüz sonsuza kadar bizimle kalmaya teslim olmamış eşine ulaşmak için herhangi bir kapıyı yıkmasına gerek olmadığını hatırlattı.

Mak'ın odası, üç yıl önce maul olmayı kabul ettikten sonra sıfırdan inşa ettiği mağara evdeki üç yataklı inin en büyüğüydü. Tam bir dağ adamıydı; kaba yontulmuş taş duvarlar, tavandan pençeli eller gibi sarkan sarkıtlar ve su seven kutbunu tatmin etmek için parıldayan iki havuz

ayı: biri dumanı tüten bir kaplıca, diğeri ise mekanda yumuşak bir şekilde yankılanan buz gibi bir şelale tarafından besleniyordu.

Dün gece dışarı çıkmadan önce ışıkları açık bırakmış olmalı ki, herkesin in mevsimi için ihtiyaç duyduğu şeylere sahip olduğundan emin oldu. Fenerlerin sıcak ışıltısı köşelerde titreşiyor, engibeli yüzeylerde alev gibi dans eden gölgeler oluştuyordu.

Noelle'i, Mak'ın Ayaska maul babasının ona mağarayı ısıtmak için hediye ettiği karmaşık bir parça olan ayı şeklinde oyulmuş bir başlığa sahip yükseltilmiş bir taş platformun üzerinde duran yatağın üstünde bir topun içinde kıvrılmış olarak bulduk.

Ağlamıyordu. Ama nedense bu daha da kötüydü.

Bağ ısırtığı korkusuyla birlikte uğulduyordu, keskin ve amansız. Düşünceleri o kadar hızlıydı ki ben bile okuyamıyordum.

Ayım bunu düzeltmem için beni tırmalıyordu ama tam olarak anlamadığım bir şeyi nasıl düzeltebilirdim ki? Acı ve ben bunu durdurmak için hiçbir şey yapamıyordum.

Ash ve ben yatağın iki yanında dururken başını topundan kaldırmadan "Özür dilerim," diye fısıldadı. Sesi üzgün ve kırık çıkmıştı. "Kendime güvenemiyorum. İçimde kabaaran tüm bu duygulara güvenemiyorum. İşte bu yüzden beni eş olarak kabul etmeyerek büyük bir hata yapıyorsun. Çok berbat durumdayım. Meşru sebeplerden dolayı süper güvensiz olmamdan bahsetmiyorum bile."

Acı acı güldü, göğsümü sızlatan bir sesle. "Yani, bana baksana. Eski sevgilimin aşkı başka yerlerde aramasını bile engelleyemedim. Onun için yeterli değildim. Onu mutlu etmeye, ona sadık kalmaya ya da hatta... düzgün biri yapmaya yetmedim. Sana yeteceğimi düşündüren ne?"

Sözleri sadece bana değil ayılarımıza da darbe gibi indi. Nasıl böyle düşünebilirdi? Onun bizim için ne kadar mükemmel olduğunu nasıl bilmez?

Ash ve ben onun iki yanındaki yatağa tırmandık. Danışmaya gerek yoktu.

Aramızdaki en dokunaklı kişi açık ara bendim, ama sürpriz bir şekilde Ash önce onu kendine çekti, zavallı topundan ayırdı ve göğsüne çekti.

Bu her ikisi için de tehlikeli bir hareketti. Sırada o vardı ve duygusal olarak buna hazır olsun ya da olmasın, kızgınlık dalgası her an gelebilirdi.

"Bunu yapamam," diye mırıldandı onun göğsüne. "Belli ki bunu sonuna kadar götürecek duygusal dayanıklılığa sahip değilim."

Ne istediğinin bir önemi yoktu. Yakında ayısı ona başka seçenek bırakmayacaktı ve Ash'in ayısının benim bilek izim yüzünden ona kükrediğini, benimki gibi bu gerçekleşmeden önce onu yuvaya geri sürüklemesi için onu zorladığını hissedebiliyordum.

Yine de Ash, sanki dünya kadar vaktimiz varmış gibi davrandı. Onu kendine yakın tuttu ve kalp atışlarının eş bağımız sayesinde sakinleştiğini hissedinceye kadar şakağına yumuşak öpücükler kondurdu.

Bunu onu henüz ısırmadan bile yapabiliyordu. Diğer omzunu ısırmasına izin verdikten sonra onu ne kadar güvende hissettireceğini düşündükçe mideme kramplar giriyordu. Eğer ona izin verseydi.

"Senin hakkında o kadar çok şey biliyoruz ki-" diye söze başladı, bu sözlerin onun duygularını onaylamaya yol açacağını zaten biliyordum.

"Çok fazla," diyerek sözünü bitiremeden araya girdi.

"Çok fazla," diye kabul etti, sesinde yumuşak bir gülümseme vardı. "Sana Mak hakkında başkalarının bilmesini istemediği bir şey söylesem yardımı olur mu?"

"Hayır," diye cevap verdi hemen. Bir süre sonra da, "Belki." "Noelle, bana bak."

Ash'in nazik tonu, kızın çenesini tutup başını kaldırarak sabit bakışlarıyla buluşturduğunda daha ısrarcı bir hal aldı. "Mak seni çok sevdiği için gitti. Babası kontrolünü kaybetmiş bir kutup ayısı ve kızgınlık dönemindeyken annesini ısırış. Yani Mak, yaralı bir genetik seviyede, bu durumda kutup ayısını kontrol edemeyeceğini biliyor. Gitti çünkü birkaç günlüğüne bile olsa seninle birlikte olabildiğimiz için bizi kısılandı. Ama aynı zamanda kontrolünü kaybedip sana zarar vermeyi reddettiği için de gitti. Bunu riske atamazdı."

Noelle, kontrolümüzü kaybettiğimizde Mak'ın -ve hepimizin- ona kolayca zarar verebileceğimizi hatırlayınca kaskatı kesildi.

"Hayır, Noelle, asla yapmam." Ash'in sesi, onun bağ ısırığından yayıldığını hissettiği korku dalgasına cevap verirken yumuşadı. "Hatta Cody benden özel olarak, ne kadar güzel kokarsan kok, seni tekrar ısırmaya kalkarsa onu durdurmamı istedi."

Onu kendine çekti, önce burnunu göğsüne bastırdı ve derin derin içine çekerek kokusunun tadını çıkardı. "Sen dünyaya sadece bizim için düşmüş bir yıldız gibisin. Ve söz veriyorum hiçbirimiz seni onun incittiği gibi incitmeyeceğiz. Asla. Sana yalan söylemeyeceğiz. Sana hakaret etmeyeceğiz, seni aldatmayacağız ya da herhangi bir şeyin senin hatan olduğunu düşünmen için seni gazla aydınlatmayacağız."

Ash tekrar geri çekildi, gözleri Mak'ın gözlerine kilitlendi ve ona değişmez gerçeği söyledi. "Mak bu indenden senin güvende kalmanı sağlamak için ayrıldı. Ve sana yemin ederim küçük yıldız, senin rızan olmadan seni ısırmadan önce kendimi sustururum. Ya bağlılığını kazanacağız ya da gitmene izin vereceğiz. Sadece kendini iyi hissetmeni sağlamama izin ver."

İnsanı sessizliğe gömülmüştü. Onun bağ ısırığı bana kimsenin -Özellikle de yeni tanıştığı biri onunla daha önce hiç böyle konuşmamıştı.

Ama onun ayısı...

Ayısı her kelimeye anında inandı.

Ve ani bir kızgınlık salgısıyla bize haber verdi.

Kokusu Mak'ın odasına dolduğunda Noelle haykırdı, eskisinden daha güçlü ve daha baş döndürücüydü.

Çok geç kalmıştık. O zaman yuvaya geri dönemeyeceğimizi anladım.

Ayısı ısırik bağı aracılığıyla tekrar doldurulmak için haykırdı - çaresiz, ilkel ve inkar edilemez.

Ash'in canavarı yüzeye çıktı, ona binmek, daha önce benim yaptığım ona sahip olmak için kükrüyordu.

Ama Ash benden daha iyiydi. Sırt üstü yuvarlanırken kaslarını gergin tuttu ama dizginledi, elleri sakince yanlarında duruyordu. Koyu renk gözleri onunkileri ararken yanıyor, sabırla bir sonraki hamleyi yapmasını bekliyordu.

Noelle'in insan tarafı tereddüt etti, kararsızdı, ayısı neredeyse ihtiyaçla çılgılık atsa bile. Bağ ısırığı çelişkili duygularla zonkluyordu - arzu, korku ve bizimle tanıştığından beri büyümeye başlayan kırılgan umut.

Bu sırada Ash'in ve benim ayı kalplerimiz titriyordu. Varlığımızın her zerresi, eşimizin onu reddedebileceği ihtimaline göre ayarlanmıştı.

Cody

...

"BURAYA GEL, KAKAO ÇEKİRDEĞİ."

Bir şekilde, Ash'in daha önce oynadığı rolü devralma sırasının bende olduğunu biliyordum.

Noelle'in sırtını göğsüme doğru çektim, kulağının kabuğunu yaladım ve iri göğüslerini avuçladım. "Sana ne düşündüğünü söylememi ister misin?"

Noelle başını salladı ve inledi, sesi doğrudan sikime gitti. Ayım içimde hırladı, onu tekrar almaya hazırdı. Ama henüz değil. Sıra Ash'teydi ve benim yapmam gereken bir iş vardı.

"Göğüsleriniz ellerimdeyken ne kadar seksi göründüğünüzü düşünüyor. Ten renklerimizin kontrastı hoşuna gidiyor. İnsanı, aletini tutması, bizi izlemesi, kendini okşarken bizi hissetmesi için ona yalvarıyor. Ama onun ayısı... Onun ayısı senin amından daha azına razı olmaz. Tek düşünebildiği bu. Ama sen ona gidene kadar orada sessizce yatacak, kakao çekirdeği. Sana bir söz verdi ve sözünü tutacak."

Kararını belki de ondan önce hissettim ve ellerimi geri çekerek ona gitmesine izin verdim. Kendinden emin olmadan, ne yapacağından emin olmadan Ash'in üzerine tırmandı.

Daha önce hiç bu şekilde üstte olmamıştı. O hödüğün onu sadece köpek stili ya da ters kovboy kızı olarak aldığı, ellerinin klitorisinin yakınında olmadığı görüntüler kafamın içinde titreşerek çenemi sıkmana neden oldu.

"Ash senin içine girmek için can atıyor." Dizlerimin üzerine çöktüm ve aynı anda iki erkekle aynı yatakta olma fikriyle boğuşurken onu rahatlatmak için sırtını ovaladım. "Sorun olur mu?"

Hem insanı hem de ayısı utangaç bir şekilde başını salladı.

Ash tereddüt etmedi ve her ikisinin de onun girişine çentik atma ve kasıtlı, yukarı doğru bir vuruşla içine kayma hissinden zevk aldığını hissettiğimde bir inilti ısırdım. Onu benim yaptığımdan farklı bir açıyla dolduruyordu.

Noelle aşağıdan gelen ani istila karşısında nefesini tuttu, içinden başka bir kızgınlık dalgası yükselirken sırtı kamburlaştı ve onu adamın sikinden daha da aşağı kaymaya zorladı. Dudaklarından kaçan çığlık, canlı bir akım gibi bağ boyunca yankılanan ham, saf zevkti.

Dünyanın en sürükleyici VR pornosunun içinde olmak gibiydi - her şeyi kendinizmiş gibi hissediyor ve canlı, samimi ayrıntılarla gelişmesini izliyordunuz. Her his bağdan kristal berraklığında ve yüksek çözünürlükte geliyordu. Eğer ayılar bu hissi nasıl şişeleyeceklerini bulsalar, bir servet kazanabilirdik.

"Göğüslerine dokunmak istiyor. Bunu yapsa sorun olur mu?" Çevirmen rolüme geri dönerken nefes nefese sordum.

Sözsüzce başını salladı ve Ash'i şaşırtarak ellerini tutup tam istediği yere koydu. Beni becerirken bulduğu kıvılcımın daha iyi bir versiyonunun peşinde koşarak Ash'in üzerinde ayarlama yaparken ona rehberlik etti.

"Aynen öyle, kakao çekirdeği." Kendimi okşarken elim sikimin etrafına dolandı, kendimi tutamıyordum. "Bu senin sikin. Aradığın şeyi bulana kadar sür onu. Ash'e bu açıdan işkence ediyorsun, güzel memelerini okşarken ve o amcığı sikinin üstünde ve altında çalıştırmanı izlerken onun patlamamasını çok zorlaştırıyorsun."

Zihni şüpheyle dolup taşıyordu; zarif olduğunu düşünmüyordu ama ben gerçeği hissedebiliyordum. Kalçalarını yumuşak, ritmik itişlerle dalgalandırarak her ikisini de uç noktaya doğru spiral çizmeye sevk ederken alt beden kontrolü inanılmazdı.

"Ah, kakao fasulyesi, ona çok iyi biniyorsun," diye mırıldandım. "Ash aklını kaçırıyor."

Ash dişlerini sıktı ve düşünceleri istese de istemese de bağın üzerinden geldi.

"Daha ne kadar dayanabileceğinden emin değil," dedim Noelle'e. "Oraya gitmene yardım etmek istiyor. Sana orada dokunabilir mi?"

Noelle, Ash'in ellerinden birinin ağır göğsünden kaymasına izin vererek, "Lütfen," diye soludu.

Ash başparmağını klitorisine götürdü, onu haykırtan bir tanesine ulaşana kadar farklı basınçları test etti. Onun tepkisini hissettim, keskin ve sarhoş edici, sanki kendiminkiymiş gibi.

Ama sonra bir suçluluk duygusuyla irkildi, tercihlerinin onu bir şekilde kirli yaptığını düşündü. Eski sevgilisinden sonra sert bir dokunuş istediği için ikiyüzlü olduğunu...

"Hayır, bu seni mükemmel yapar," diye boğuldum, sessiz kalamıyordum.

Ash daha sert ovuşturdu, başparmağı kızın klitorisinde sert daireler çizerken kızın zevki artıyordu. Bağdan gelen dalgalar Mak'ın onu da aldığını hayal etmemi sağladı - onu ısıtıyor, sahipleniyor, Noel'e kadar onu sertçe beceriyordu. Bizimle kalması için ona yalvarmak, Mak'ın ısırtığını kabul etmek için kemiklerime kadar işleyen bir dürtü içime işledi.

Ash'in sesi kafamın içinde homurdanarak, *"Ona bir daha sorma," dedi* ve içgüdülerime ses veremedi beni geri çekti. *"Kalmak onun kararı olmalı."*

Noelle haykırdı, bir orgazm onu sarsarken sırtı kamburlaştı, vücudu bunun gücüyle titriyordu.

Ash kontrolünü kaybetti. Onu sırt üstü çevirdi ve içine girdi, kalçaları özensiz bir şekilde hareket ediyordu, kendi serbest bırakılmasını koalamak için çaresizdi.

Kalması için yalvarmak yerine elini elime aldım, parmak eklemlerini öptüm ve tenine karşı mırıldandım, "Aklını kaçırmış, kakao çekirdeği. Ayaska kültürü cennete inanmaz ama kavramını anlamaya başlıyor çünkü senin içinde böyle hissediyor."

Tekrar boşalırken bağ ısırığı zevkle alevlendi, titredi ve Ash'in boynuna yapıştı. Ash de bir kükremeyele onu takip etti, içine boşalırken vücudu titriyordu.

Bir an için oda hareketsiz kaldı. Noelle'in zihni. Ash'in arzusu. Onu zaten ne kadar çok sevdiğimizi söyleme dürtüsü bile birkaç saniyeliğine sustu.

Belki de zaten biliyordu.

Daha fazla tartışma olmadı. Ash onun üzerinden yuvarlandı ve ben de onu kollarıma aldım. Tek kelime etmeden Mak'ın odasından çıktık ve onu yuvaya geri götürdük.

Kızgınlık hâlâ bilincinin birkaç kat altında kaynıyordu ama insani yanı tükenmişti.

Cehennem gibi bir gün olmuştu.

Onu yuvasına yatırdım ve uyumasına izin verdim, Ash ve ben etrafında dolanarak duş aldık ve kolayca yeniden ısıtılacak bir yemek hazırladık - sadece kızgınlığı tekrar uyandığında yemesine izin verirse diye.

Olmadı.

Akşamın geç saatlerinde, nefesi uyandı, muhtaç amcığı çoktan havaya sıkıştı.

"Şşşt," mırıldandım, arkasından içeri kaydım. Ellerim onu nazikçe daha yakına çekerken, sikimi amının arka girişine dayadım ve o daha sormadan içeri ittim.

Tek bir vuruşla onu kabzasına kadar doldurduğumda küçük, şirin bir gıcırtı çıkardı. Sonra geriye yaslandı, başını çevirdi ve karanlıkta dudaklarımı aradı.

Elim klitorisini bulurken ağzım da onunkini yakalıyordu. Hayır, daha önce bir kıza hiç böyle dokunmamıştım. Ama maul bağlarının güzel yanı da buydu. Ash ne biliyorsa, ben de onu biliyordum. Isırık osmozu.

Bu yüzden ona tam olarak sevdiği şekilde dokundum, ağzıma haykırana ve aletimin her tarafına boşalana kadar sert ve yavaşça ovuşturdum. Onu hissetmek

Etrafımda kasılması, salıverilmesinin sıcaklığı kontrolümü kaybetmeme neden oldu ve çalışma odasında yankılanan bir iniltiyle onu takip ettim.

"Keşke aklımı okuyabilseydin, kakao çekirdeği," diye kulağını tırmaladım, sesim duygularımla kalınlaşmıştı. "O zaman doğruyu söylediğimi anlardın... Beklediğime değdin."

Tekrar uykuya daldıktan sonra, Ash'in görevi devralmasına izin verdim ve sabahtan önce başka bir kızgınlık dalgası gelme ihtimaline karşı onunla birlikte yuvaya kıvrıldım.

Onlar yerleştikten sonra ayı formuna geçtim, devasa bedenim yuvanın girişini korumak için yuvanın diğer tarafını kapladı.

Ash bir keresinde bana Gece Uluyanlar hakkında bir Ayaska efsanesi anlatmıştı - hem kurt hem de ayı şekil değiştirenleri yaratan yılan tanrı tarafından mutasyona uğratılmış kurtlar. Efsaneye göre, erkek kurtlar eşleri hamile kaldığında şekil değiştiremezlermiş ve bu nedenle yavruları doğduktan üç ay sonrasına kadar insan olarak kalmaya zorlanırlarmış. Ancak, yılan tanrı ayılara daha çok güvenmiş, bize krallığın koruyucuları rolünü verirken, kurtları ayak işleriyle görevlendirmiş, kolayca komuta edebilmiş.

Daha önce üzerinde pek düşünmediğim bir hikâyeydi. Ama bu gece, orada ayı şeklinde yatarken, zihnimde yankılandı.

Koruyun. Koru. İzle.

Bu benim rolüm, benim sorumluluğumdu. Ayım içimde homurdandı, gurur ve inançla ağırlaştı. Yuvamızda, ben ve Ash'in arasında güvendeydi. Hiçbir şey bizi geçemezdi.

Ama Ash'in Ayaska ataları benden utanırdı. Çünkü başarısız oldum.

Keskin bir hırıltıyla uyandım, onun kokusu zayıftı ama kayboluyordu. Dört ayağımın üzerine düşerken kalbim patilerimin üzerine düştü, korkunun ağırlığı bir heyelan gibi üzerime çöktü.

Noelle'in yuvasındaki yeri Ash'in yanında boştu.

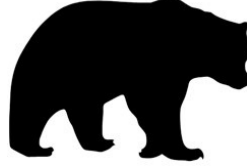
Ayım içimde kükredi, onun kokusundan daha güçlü bir iz bulmak için umutsuzca havayı koklarken acı göğsümü tırmaladı. Kimse rahatsız etmek için gelmemişti.

ama eşimizin engelleyemedim. Ve bizimkine çarpmadan önce gittiği hayata geri döndü.

"Ash, uyan artık!" Kafasının içine doğru hırladım, ayı sesim panikten kalın ve gırtlaktan geliyordu. *"Eşimiz gitti. Bizden kaçtı!"*

mak

...

Cehennem gibi bir gece olmuştu.

Gitmeye çalışmıştım. O küçük tatlı Fresh Bite ile arama olabildiğince mesafe koydum.

Yine de bu mesafe birkaç kilometreden daha az oldu. Maul'umu ya da bizi dost olarak kabul etmeyi reddeden Fresh Bite'ı Cody'de hissetmeyecek kadar uzaktı.

Bir an fırtına gibi kaçıyordum, sonra . Titriyordum ve çıplaktım.

Lanet olası bir ağacın içinde.

Arkamda bırakmaya çalıştığım ine mükemmel bir bakışla.

Geceyi geçirdiğim anlaşılan kalın ağaç dalının altında yerde yatan parçalanmış kıyafetleri ve iş botlarını gördüğümde lanet ettim.

Lanet olası siyah ayı. Ayaska buna İki Ruh derdi. Bu, ailemden miras aldığım iki tür ayı arasında geçiş yapabildiğim anlamına geliyordu. Ya da benim durumumda, kutup ayımın her zaman yüzeye doğru zorbalıkla ilerlediği anlamına geliyordu - daha büyük, daha kaba, başka bir şeyin geçmesine izin vermeyecek kadar vahşi.

Şimdiye kadar.

Kara ayımı yıllardır görmemiştim. Ama dışarı çıkmaya karar vermişti.

Onun için. Kendisinin de benim kadar kırılmış olduğuna inanan güzel Taze Isırık. Ayılarımın onu gördükleri andan itibaren aşık olmaktan kendilerini alamadıkları kişi - her ne kadar insanım onu sahiplenmeye layık olmadığımı bilse de.

Anneme ne kadar değersiz olduğumu anlatmaya çalıştığım anı, alevler söndükten çok sonra bile havada kalan eski bir yangının dumanı gibi bana geri döndü.

Ölüm döşeğinde otururken sesi ince ve kırılğandı, "Kabilenin kalbini senin devralmanı istiyorum," demişti.

Bir ıngıraklı yılan tarafından ısırılmıştı, lanet . Zehir, doğada bizi öldürebilecek tek şeydi, ayı formunda bile. Zaten kanda olan bir şeyi iyileştiremezsin.

Ash'in babası Tarak, Ayaska lm ritüellerini yönetti ve odayı, eve çağrılan ruhlar gibi etrafımızda dönen adaçayı ve tatlı ot dumanıyla doldurdu. Annemin yatağının etrafına, Büyük Ayı Ormanı'na geçişini simgeleyen boyalı taşları daire şeklinde yerleştirirken, alçak sesle söylediği ritmik ilahiler havada dalgalanıyordu.

"Kardeşin değil. *Sen*," demişti annem, eli inancının gücüyle benimkini kavarken.

"Ursa, hayır!" İşi kardeşime vermesi için onu ikna etmeye çalıştım. "şerif olan o. Kasabayı idare edebilir. Ve sarhoş bir kutup ayısı piinin çocuğu da değil."

"Kendin hakkında böyle konuşma," dedi kararlı bir şekilde, sesi dumanı ve ilahileri bir ayın bıçağı gibi kesiyordu.

O anlamadı. Her zaman benim en ateşli savunucum olmuş, bana erkek ya da kız kardeşlerimden farklı davranmamıştı, her ne kadar iyi erkekler tarafından yetiştirilmiş olsalar da. Ama... "Babam senin maulunu kırdı. Kabilene ne yapacağımı sanıyorsun? Kardeşim daha değerli. Hayatı boyunca bunu bekledi."

"İşte bu yüzden Tuk'mara için uygun değil," diye cevap verdi, yaklaşan ölümüne rağmen sesi bir bahar esintisi kadar sakindi. "Tuk'mara'nın kalbi

Köylü her şeyi berbat edeceğinden ölesiye korkmalı," dedi alaycı bir gülümsemeyle.

Son gücünü kullanarak yüzümü kavradı, gözleri yumuşak ve sabitti. "Sen onun gibi değilsin. Bir maul oluştur. Babanın bizi sevemediği gibi sevebileceğin bir eş bul. Onlara benim gördüklerimi göster."

Sonra arkasına yaslandı ve gözlerini sonsuza dek kapattı, bana bu son dileği bıraktı.

Yerine getirmeye çalışmaktan başka seçeneğim yoktu.

Ama bir de şimdi bana bakın. İkinci ve üçüncü maul'um şafaktan şafağa kadar kokusu üzerinde hemfikir olduğumuz tek dişiyi ilgilenirken, bir ağaca sinmiş ve çırılçıplaktım.

Acı soğuğa karşı dişlerimi sıktım ve beni aşağı indirmesi için kutup ayımı çıkarmayı düşündüm. Belki o sefil beyaz canavar-

Onu gördüğümde

donakaldım. Noelle.

Totem yuvasının ağzında belirdi, formu karlı patikaya karşı karanlıktı. Kalbim küt küt attı ve ayılarım içimde kıpırdandı. Sonra, ayısının esirgediği ay botları ve fırtına çıkmadan önce alma zahmetine katlanmadığım eski ordu parkasıyla yola doğru ilerlerken gözlerimi kısıtım.

Ursa's Claw, çok tatlıydı. Çok tatlıydı. Her iki ayım da bizim için mükemmel olduğunu bildiğimiz dişiyi görünce heyecanla burnunu çekti.

Ama o ne halt ediyordu?

Tıpkı söylediğin gibi gidiyor, diye homurdandı kutbum, öfkeyle kaynayarak.

Onu *takip et*, diye ısrar etti siyah ayım, daha sessiz ama ısrarcıydı, zarif vücudundaki her kas kovalamak için kıvrılmıştı.

Çenemi sıktım, içgüdülerim ve mantığım arasında kaldım. Kaçmaya çalışmışım. Kalmazsa kalbi parçalanacak olan Cody için ve istikrarlı bir sopaya sahip bir lidere ihtiyaç duyan kabile için doğru olanı yapmaya çalıştım.

Ama şimdi, bu küçük tatlı Taze Isırık doğru şeyi yapmayı imkânsız hale getirmişti.

Ağaçta hafifçe kıpırdandım, vücudumdaki her sinir harekete geçmek için çılgılık atıyordu.

Onu ve maulumu kendimden korumak için elimden gelen her şeyi yaptığımı söyleyerek gitmesine izin mi verdim?

Yoksa babamın yolundan mı gittim, kaderimde olduğunu bildiğim kadını bırakmayı reddederek.

noelle

...

Ash ve Cody'ye, parçalanmış kıyafetlerimin, Mak gibi kokan kocaman bir paltonun ve başka hiçbir şeyin arasında hala sağlam bulduğum ay botlarıyla inlerinden ayrılmadan önce bir not bırakmayı **DÜŞÜNDÜM**. Ama sonunda vazgeçtim.

Gemidgee'den ayrılalı sadece birkaç gün olmuştu ama o sabah Noelle'i Noel için kullanılan Fransızca kelimenin her anlamında hissediyordum - mutlu ve gelecek gün için umutluydum. Ayrıca garip bir şekilde iyileşmiştim.

En azından uyandığım o ilk mutlu anlarda öyleydim.

Sonra mağaranın penceresinden süzülen sabah ışığını gördüm ve her şeyi hatırladım: çarpışmayı, ısırığı, kızgınlığı ve onları seçmemi -ya da seçmememi- bekleyen üç gülünç derecede seksi ayı değiştiriciyi.

Şiirsel şeyleri unutun. Kelimenin tam anlamıyla yeni bir güne uyanmışım ve kız kardeşim Holly benim için çok endişelenmiş olmalıydı.

Onu aramak ve iyi olduğumu bildirmek için telefonuma ihtiyacım vardı - sadece... yoldan sapmışım. Cody'nin devasa ayı formunun yanından sessizce geçip karşıma çıkan ilk paltoyu kaparken amacım buydu. Kesinlikle bilerek yapmamıştım.

Mak'ın paltosu da en az Cody ve Ash'inki kadar güzel kokuyordu. Cody'nin ılık tarçın ve Ash'in taze kavrulmuş kahve kokularından zaten keyif , ama şimdi ayım, buna yapışan dumanlı, kamp ateşi hatmi aroması yüzünden neredeyse salyalarını akıtıyordu.

Ama yola doğru ilerlerken Mak'ı düşünmeden edemiyordum. Trajik geçmişini. Paltosunun kokusu. Ve en çok da bana baktığında gözlerinin nasıl yandığını... Sanki hem bir lütuf hem de taşıyamayacağı bir yükümü gibi.

İşte o zaman ayım bana buraya gerçekten ne yapmak için geldiğini gösterdi ve bunu bir başka kızgınlık salgılamasıyla duyurdu.

"Hayır! Hayır! !" Fısıldadım, başka bir garip dürtü beni ele geçirirken panik çiçek açıyordu.

Arkanı dönüp sığınağa koşmak için değil. Cody ve Ash'e dönelim.

Ama-

Tanrı'ya şükür ki in sezonunun ikinci gününde şafak söküyordu, yoksa etrafta beni tam bir sapık gibi ceketimi açarken, elimi bacaklarımın arasına daldırırken ve en yakın ağaca sürerken görececek birileri olabilirdi.

Bir yandan da bağııyordu, "Mak! Mak! Burada mısın? Makari!"

Ne.. Ne yapıyordum? Ne yapıyordum?

Vücut hırsızlığı yapan bir uzaylı tarafından kaçırılmak gibiydi. İnanılmaz derecede azgın, kızgınlıkla dolu bir uzaylı.

Özümü bir ağacın her tarafına bulaştırmaktan kötü olan tek şey, bunu tekrar yapmaya devam etmektir. Ve tekrar. Her seferinde, benden kaçmak için inini terk eden ayının adını haykırarak.

Cody, Mak'ın aramıza kilometreler koymak için elinden geleni yaptığına dair beni temin etmişti. Ama yeni uyanan ayım onun yakınlarda olduğundan emindi. Bu onun eşini cezbetmek için kullandığı ilkel bir yöntemdi. Özel bir eş. Tam olarak Mak.

Lütfen durun! Lütfen dur! Ses tellerimi bir kez daha ele geçirip "Makari!" diye bağıırken bile sessizce ona yalvardım.

"Noelle? Noelle, ne yapıyorsun?"

Sese doğru döndüğümde elim hâlâ ağaç kabuğunda, sürmenin ortasında donup kaldım. Pahalı kolonyanın hafif kokusu burnuma çarptı ve anında bir korku dalgası uyandırdı.

Mak değil.

"Bradford?" Eski sevgilimi yolda, arabamla aramda dururken gördüğümde midem bulandı. "Burada ne işin var?"

noelle

...

"BRADFORD?" diye sordum, gözlerimi kırpıştırarak. Belki de bu, uyandığınızı sandığınız ama -hayır- hâlâ rüya gördüğünüz durumlardan biriydi. Ya da bu durumda, tamamen kâbus görüyordum. "Burada ne işin var?"

"Asıl soru, *senin* burada ne işin var?" diye çıkıştı, daha da yaklaşarak. "Aklını mı kaçırdın sen? Etrafta çıplak mı dolaşıyorsun? Ceketini kapat!"

Kesinlikle bir kabus değil. Ayılarla güçlendirilmiş yeni koku alma duyum Bradford'un kolonyasının kokusunun gerçek hayattaki öğürme refleksimi tetiklemesine neden oldu. Ve tabii ki, Kanada'nın ücra bir dağ kasabasında sadece Bradford ortaya çıkabilirdi.

-Gemidgee'den binlerce mil uzakta, sırf bana patronluk taslamak için.

Hâlâ kızgınlıktan parlayan çıplak bedenime baktım, sonra tekrar ona döndüm. "Beni nasıl buldun?"

"Endişelendiğin şey *bu mu*?" Bradford dişlerini sıktı, sanki ona akla gelebilecek en saçma soruyu sormuşum gibi bana ters ters baktı. "Ceketini kapat artık! Herkes seni görebilir."

Ben kıpırdamayınca oflayıp pufladı ve öne doğru bir adım atarak paltoyu kendisi kapatmak için uzandı.

Ama o bana dokunamadan geri adım attım. Sesim bu sefer keskindi. "Nasıl. Yaptın. Sen. Buldun? Beni?"

Bradford gözlerini devirdi. "Bilmen gerekiyorsa, görevi anlamadığını fark ettim."

"*Görev* mi?" Gözlerimi kısarak tekrarladım.

"Evet, görev!" Her şey apaçık ortadaymış gibi bana eliyle işaret etti. "Açığa alındıktan sonra Gemidgee'den ayrılmaman gerekiyordu, hele ülkeden hiç. O gece evimize gelip işini geri almam için bana yalvarmadığında, tür psikoz krizi geçirdiğinden şüphelenmeliydim."

"*Psikotik* bir *kriz* mi?" öfke kabarırken çenem yana eğildi. "Haksız yere çıkarıldığım bir iş için sürünmek istemememin bir tür ruhsal çöküntü yaşadığım anlamına geldiğini mi düşünüyorsun?"

"Başka ne düşünmem gerekiyor, Noelle?" Sadece Mak'ın açık parkasını giymiş olan bedenimi işaret ederken ses tonu öfkeliydi. "Şu haline bak! Tamamen çıplak bir şekilde etrafta dolanıyorsun. Seni bulmak için Kanada Kayalıkları'na kadar gitmeme neden oluyorsun."

"Kanada Büyük Pençeleri," diye sertçe düzelttim. "Peki beni tam olarak nasıl buldun? Beni bir şekilde *takip* mi ediyordunuz?"

"Eğer bilmek zorundaysanız...." Kollarını kavuşturdu ve bana küçümseyici bir bakış fırlattı. "Hayır, seni *Bul* uygulamamdan kaldırmadım. Çünkü Şükran Günü'nde olanların ilişkimizde sadece bir kırılma noktası olduğunu biliyordum."

"Bir *bip* mi?" Duyduklarıma inanmakta güçlük çekiyordum. "Bradford, beni aldattın! Ve sana bunu söylediğimde, arkamdan başka bir kadınla yatman benim suçummuş gibi davrandın."

"Son kez söylüyorum, o benim için hiçbir şey ifade etmiyordu!" diye sızlandı. "Sadece seninle yuva kurmadan önce yulaflarımı ekiyordum."

"Aman Tanrım." Acı bir alay çıkardım. "Onun senin için ne ifade ettiği önemli değil. Bu benimle ilgili, seni çekilmez narsist."

Ellerimi kalçalarıma koydum ve Mak'ın parkasının daha da açılmasına izin vererek ona dik dik baktım. "Ve bana yalan söyleyen ve sonra da onu çağırdığımda bana *vuran* biriyle yuva kurmak isteyeceğimi sana düşündüren nedir?"

Bradford'un ifadesi karardı ama ses tonu savunmaya yönelikti. "Bu bir hataydı. Üzgündüm ve sen de küçük, aptalca bir şey yüzünden başımın etini yemekten vazgeçmedin-"

"Benim için aptalca değildi! Benim duygularım geçerli!" Öfkemin şiddetiyle sesim çatallaştı. "Bu yüzden ayrılmaya ve Vancouver'da başka bir işe başvurmaya karar verdim."

Bu kadar güvensiz olduğum için kendime kızıyordum ama yüksek sesle "Sana sürünerek dönmek aklımın ucundan bile geçmedi" dediğimde sesim gururla çınladı.

"Vancouver'a mı gidiyorsun?" Bradford'un yüzü aydınlandı, sanki söylediğim diğer hiçbir şeyi kaydetmemiş gibiydi. "Ben de seninle geleceğim. Bu çatlağı orada çözebiliriz. Bu ilişkiye neredeyse iki yılımı verdikten sonra en azından bunu yapabilirsin."

Cüretkarlık. Her zamanki gibi her şeyi kendine yönlendiriyor. Her zamanki gibi kendini kurban ilan ediyor.

İki yıl boyunca. Ona bu kadar uzun süre katlandığıma inanamıyordum.

Ash ve Cody'nin bana ne kadar fazlasını hak ettiğimi göstermeleri sadece iki günlerini almıştı.

"Hayır, Bradford," dedim, sesim aniden sakinleşmişti. "Seni tekrar gördüğüme göre Vancouver'a gitmemeye karar verdim."

"Öyle mi?" Yüz ifadesi kendini beğenmiş bir rahatlamayla dolup taşıtı. "Güzel. Aklının başına gelmesine sevindim. Eğer hemen yola çıkarsak, biz-"

"Vancouver'a gitmiyorum çünkü burada kalıyorum," diye açıkladım sesimdeki çelikle. Ayı çeliği. "Beni seven adamlarla birlikte."

"Erkekler mi?" Bradford'un ifadesi bir anda kendini beğenmişlikten alaycılığa dönüştü. "Başkasıyla yatmamdan şikâyet ediyorsun ve ayrılmamızın üzerinden daha bir ay geçmeden burada, dağlarda tam bir sürtük gibi davranıyorsun. Seni iğrenç, aptal sürtük!"

Demir gibi hissettiren bir kavrayışla bileğimi tutarak saldırdı. "Seninle daha fazla tartışmayacağım. Gemidgee'ye geri dönelim ve sana yardım getirelim.

ihtiyacın olduğu çok
açık." "Ben kaltak
değilim!"

İçimde ilkel bir şey kabardı, yeni, vahşî ve hiç bilmediğim kadar güçlü bir şey. İkimizi de ürküten bir güçle kolumu kurtardım.

"Ben bir *ayıyım*!" Kükredim, tüm gücümle onu geriye doğru iterken kelimeler gök gürültüsü gibi içimden fişkırdı.

Bradford sert bir şekilde yere düştü, buzlu zemine yayıldı. Kendini beğenmişliği paramparça olmuştu, ağzı bir karış açık bana bakıyordu, "zayıf eski sevgilisinin" nasıl olup da ona karşı koymakla kalmayıp onu karın içine itecek güce sahip olduğunu anlayamıyordu.

"Bana ne kadar kötü davranırsan davran, sana sahip olduğu için şanslı olduğunu düşünen o aptal, çaresiz kız değilim," diye açıkladım ona doğru yaklaşarak. "Bu harika adamlar bana değer görmenin nasıl bir his olduğunu gösterdiler. Görülmenin. Sevilmenin. Bu hayata düştüğüm için çok şanslıyım ve geri dönmeyeceğim. Gemidgee'ye değil. Ve kesinlikle sana da."

Bradford ayağa fırladı, bacakları titriyordu. "Sen... sen...!"

Kelimeleri bulmakta zorlandı, ağzı şoktan iki büklüm olmuştu. Ama sonra elleri sabitlendi.

Ve ceketinden bir silah çıkardı. "Benimle geliyorsun! Yoksa!"

Zaman yavaşlıyor gibiydi. Silahın soğuk, metalik parıltısı zayıf sabah ışığını yakaladı ve aniden her şey anlam kazandı.

Bradford buraya para biriktirmek için gelmemişti. Sınırdan bir silah getirmişti, beni hayatına geri dönmeye zorlamak ya da tamamen bitirmek niyetindeydi.

Namluyu bana doğrulttuğunda kalbim göğsümde gümbürdedi.

"Bradford, yapma," diye fısıldadım, sesim titriyordu.

"Beni zorlama!" tersledi, yüzü öfkeyle buruşmuştu.

Silahıyla çılgınca bir hareket yaptı ve tükürükler saçarak bağırdı: "Benimle Gemidgee'ye geri geliyorsun! Hem de hemen! Yoksa yemin ederim Noelle, suratını dağıtırım! Benimle taşak geçme! Ben çocuk değilim-"

Ben tepki veremededen ağaçların arasından beyaz bir bulanıklık geldi, o kadar hızlı hareket ediyordu ki şekilden çok gölge gibiydi. Devasa bir kutup ayısı olan ayı Bradford'a çarpınca yer sarsıldı.

Silah kulakları sağır eden bir çatırtıyla patladı, mermi vahşi doğada kayboldu. Ama bunun bir önemi yoktu. Ayı üzerine çullanmış, vahşi bir öfkeyle onu parçalıyordu. Pençeledikçe ve parçaladıkça karlara kan sıçırıyor, Bradford'un ıgıllıkları tamamen kesilene kadar devam ediyordu.

Ayı devasa başını kaldırırken donmuş, hareket edemez, nefes alamaz halde duruyordum. Ağzından kan damlıyordu, kıpkırmızı kürkü karlı kürküne çok yakışıyordu. O buz mavisi gözler -Mak'ın gözleri- benimkilere kilitlenmişti, vahşi ve ilkel bir şeyle doluydu.

Arka ayakları üzerinde yükseldi, efsaneden koparılmış bir yaratık gibi üzerimde yükseldi. On fitlik kas, kürk ve ham güçten oluşan gölgesi beni bütünüyle yuttu, zayıf güneş ışığını ve dünyanın geri kalanını kararttı. Hava, adını koyamadığım bir enerjiyle yüklü, yoğun hissediliyordu. Tüm içgüdülerim koşmam için bağıırıyordu ama bacaklarım itaat etmeyi reddediyordu.

Ayı korkunç bir kükreme çıkardı, ses gürledi ve çevredeki dağlardan aşağı düşen bir ıg gibi yankılandı. Beyaz canavarın devasa göğsünün kabarışını, her kesik nefeste kürküne bulaşan kanı izlerken kalbim küt küt atıyordu.

Sonra titredi. Bir kez. İki kez. Güçlü gövdesi su gibi dalgalandı, değışti, küçüldü, yeniden şekillendi. Kemikler çatladı, tüyler çekildi ve Mak önümde durdu.

Kutup ayısı değıl, adam. İri yarı, kana bulanmış bir adam. Değışimin ardından göğsü kabardı ve buz mavisi gözleri vahşi bir yoğunlukla yanmaya devam etti. Doğruca bana bakarken. Kendimi daha güvende mi yoksa daha korkmuş mu hissetmem gerektiğinden emin değıldim.

Çok geçmeden cevabımı aldım.

"Kaç," dedi Mak, sesi sert ve emrediciydi.

Göğsü kabardı ve gözleri zorlukla dizginlenen vahşi bir şeyle parladı.

"Kaçmalısın. Şimdi."

"Ama-" Sesim dalgalandı, şaşkınlık ve korku arasında sıkışıp kaldım.

"Noelle!" diye homurdandı, sesi donmuş havayı yaracak kadar keskindi. "Senin için öldürdüm. Ayım..." Sesi kısık ve gırtlaktan geliyordu. "Bunu durduramayacağım. Eğer kalırsan, seni sahipleneceğim. Seni ısıracağım. Yapamam-"

Başını şiddetle sallayarak sözünü kesti. "Sadece git! Lütfen..."

Titriyordu, vücudundaki her kas kendini tutma çabasıyla gerilmişti. "Lütfen," diye tekrarladı, sesi çaresiz bir fısıltıya dönüşmüştü. "Kaçın."

noelle

...

"KOŞ!"

Mak devasa gövdesini gergin tutuyor, vücudunun içindeki görünmez bir barajı zapt ediyordu. Bu baraj patlamak üzereydi. Yorgunluk gözyaşları kaba yontulmuş yüzünden aşağı süzülüyordu. "Ayımın seni sahiplenmesini engelleyebileceğimi sanmıyorum; senin isteğine rağmen seni ısıtıyor. Deniyorum Noelle, ama kaçmalısın!"

O haklıydı.

Bir an bile tereddüt etmeden koştum. Ona doğru.

Kendimi Mak'a doğru fırlattım, ona bir ağaç gövdesi gibi tırmandım, kollarım sıkıca boynuna dolandı. Gözleri şokla irileşti ve ben daha ne yaptığımı anlayamadan, sahip olduğumu bile bilmediğim keskin dişlerim boynunun köprücük kemiğiyle birleştiği yumuşak, savunmasız ete battı.

Dünya durdu.

İlkel bir enerji dalgası içimden geçerek her siniri elektriklendirdi. Bu his ham, evcilleşmemiş ve garip bir şekilde güzeldi. Evren bu tek ana, bu tek ısıtığa çökmüş gibi görünürken ayım tam bir onay içinde kükreyerek bana rehberlik etti.

Mak altımda dondu kaldı, nefesi kesildi - tam da devasa gövdesi bir deprem titremesiyle sarsılmadan hemen önce.

Sonra, iki ses bir gök gürültüsü gibi zihnimde kükredi, beni derinden sarsan bir stereo yankı. *"O bizi seçti."*

Kelimeler vücudumda yankılanarak Mak'ın şokunu, hayranlığını ve iki ayının tek bir tepki vermesinin yadsınamaz gücünü de beraberinde getirdi.

Bir an beni kurtaran üç erkek arasında Mak'ı en az tanıyordum, bir an sonra ise onu en iyi tanıyordum.

Bağ sayesinde, keskin geçmişi gözlerimin önüne serildi. Babasının eylemleriyle derinlere kazınmış utancını hissettim - annesinin seçmediği bir bağ ısırtısıyla onun maulüne zorla girmiş yalnız bir ayı. Bu değersizlik, annesi ve seçtiği iki babanın Mak'ın babasını kovmaktan başka çaresi kalmadığında daha da derinlere kazınmıştı.

Ash, kendisiyle ve Cody ile üçlü olmasını istediğinde Mak'ın bir maul oluşturma konusundaki çatışan arzularını ve güvensizliklerini hissettim; ardından, kabilesine liderlik ederken onlara layık bir İlk Maul olmak için sessiz kararlılığını izledim, hala tam Ayaska kardeşine gitmesi gerektiğine inandığı bir iş.

Sonra yuvaya girdiği ve beni gördüğü an geldi - sıcak kakao gibi kokan bir dişi, paketi açılmış bir hediye gibi yuvada yatıyordu.

Bana anında aşık olmuştu. Tamamen. En başından beri beni seviyordu.

Ama bu çok ani ve her şeyi kapsayan duygular, şüpheyi yumuşatılmıştı - bana değil, kendisine. Ash ve Cody için mükemmel olduğuma ama onun için fazla iyi olduğuma inanıyordu. Bu yüzden üçüyle sonsuza dek birlikte olmayı reddettiğimde, bu bir ayının yapabileceğinden daha yüksek sesle kükredi ve tanıştığımız anda bana açılan kalbi paramparça etti.

Boynuna sapladığım ısırtık aracılığıyla tüm bunları, onun her şeyini hissettim.

Duygularının çığlığı içimde bir şeylerin açılmasına neden oldu. Onu nasıl sevmezdim ki? İki yılımı yerdeki ölü adama değerimi kanıtlamaya çalışarak geçirmiştım ve Mak iki saniyeden kısa bir süre içinde kendimi Ayaska'nın Büyük Yılan Tanrısı'ndan gönderilmiş bir hediye gibi hissetmemi sağladı.

İçime vahşi ve her şeyi tüketen bir duygu dalgası hücum etti. Damarlarımda ateş ve ışık gibi dalgalandı, kalbimin her boş köşesini doldurdu ve tüm şüphelerimi ve korkularımı yakıp yok etti.

Onunla birlikte.

"Seni seviyorum! Sana tapıyorum! Bizimsin! Bizim! Bizim!" çifte sesler zihnime, çiğ ve emredici bir şekilde seslendi. Sonra hırıltılı bir talep geldi: *"Isırığımızı al."*

Hiç tereddüt yoktu. Hem de hiç.

Onun için olan bileğimi kaldırdım ve dudaklarına bastırdım.

"Al şunu," diye fısıldadım zihnine.

Mak'ın ayı kalplerinin Noel ışıklarından daha parlak duygularla titreştiğini hissettim.

Sonra dişleri battı, keskin ve kesin. Acı kolumdan yukarı fırladı. Ama çok daha büyük bir şeye dönüşmeden önce sadece kısa bir parlama oldu.

İçimde bir ayı büyüğü seli kabardı, ezici ve saf, o kadar derin bir sevgi ve minnettarlık dalgası ki, onun nerede bittiğini ve benim nerede başladığımı anlayamadım.

Her iki durumda da, kızgınlık amımdan sıcak bir fişkırmaya halinde aktı ve altımızdaki bozulmamış kar üzerine sıçradı.

Tanrım, sadece ısırığından bile boşalıyordum.

Bitmişti. Ayılarımız resmen çiftleşmişti. Ama hala yeterli değildi.

"Yeterli değil!" Onu ısırığım yerden kurtardım ama neredeyse onun kadar vahşi bir şey yapmak için. Kalın, sert siki kıvrımlarımın altında uzun, inatçı bir dal gibi bastırdı.

"Sana ihtiyacım var! Sana ihtiyacım var! Sana ihtiyacım var!" Kalçalarımı şaklattım, sırlıslık olmuş amımı onun üzerinde ileri geri sürükledim, onu içime almak için çaresizdim.

Mak bileğimi dişlerinin arasından bırakmadı. Ama sert elleri kıcımı kavradı ve beni sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi kaldırdı.

Ve sonra, güçlü bir hareketle, beni kazığa oturttu.

Beni tamamen doldurarak derinlere doğru iterken, ezici gerginliğe kendimi kaptırarak haykırdım. Sonra vücudumu kaldırmaya ve çarpmaya başladı. Beni sabit tutan güçlü elleri, beni yukarı ve aşağı doğru sürerken, amımı horozu için bir kılıf haline getirdi.

Bu, uzun süre takdir edemediğim bir güç başarısıydı. Sadece birkaç çılgınca vuruştan sonra, çiftleşme orgazmı içimi parçaladı. Vücudumun içi dışına çıkarken, zevk dayanılmaz bir yoğunlukla patlarken paramparça oldum, parçalandım.

Ve sonra Mak'ın sesi kafamın içinde gürledi, hem çaresiz hem de coşkulu bir stereo hırıltısı. *"Bebeğim, beni parçalıyorsun!"*

Bu açıklamayla birlikte sonunda bileğimi ağzından bıraktı.

"Bebeğim!" diye yüksek sesle kükredi ve beni son bir kez daha yere çarptı, kalın siki o kadar derine indi ki görüşüm bulanıklaştı. Amım onun etrafında sıkıca kenetlendi, serbest bırakılması içime fişkirirken uzunluğunu boğdu.

Oh Tanrım, oh Tanrım! Vücudum yeni bir tür orgazmı sarsıldı, bu seferki daha derin ve rahim temelliydi; ayım inkâr edemeyeceğim bir amaçla ileri atılıyordu. Mak'ın gelen tohumuna doğru *bir yumurta gönderdiğini*, onu yarı yolda karşılamaya hazır olduğunu hissedebiliyordum.

Ash haklıydı, bedenimi titreten coşku dalgaları beni ele geçirdiğinde fark ettim. Ayılar çiftleşme konusunda etkiliydi ve muhtemelen üstündü.

Tam teslimiyet düşüncesiyle Mak'ın geniş göğsüne yığıldım, titriyordum, mutluluktan uçuyordum. Ayım en büyük tatminle hırıliyordu.

"Seni geldiğimizde bulmayı beklediğimiz şey bu değildi," dedi Mak'ın ayılarına ait olmayan alaycı bir ses kafamın içinde.

Gözlerimi açtığımda Ash'in birkaç metre ötede insan formunda, tek kaşını kaldırmış bir şekilde durduğunu gördüm. Yanında, Cody'nin devasa Kodiak ayısı sırtlıyor, saçma bir şekilde uzun dili dışarı sarkıyordu.

"Sanırım bu kalacağın anlamına geliyor?" Ash yüksek sesle sordu, ses tonunda tartışmaya yer yoktu.

Ve haklıydı.

Artık ayımın en başından beri bildiği şeyle savaşmak yoktu. Mutlu bir şekilde iç çektim ve Mak'ın göğsüne doğru başımı salladım.

Cody kocaman bir çığlık attı ve yükseltilmiş sesi hepimizin kafasında yankılandı. *"Görünüşe göre her şeye rağmen Seksi Ayı Noel'i olacak!"*

Neşeli Epilog

...

Hayatımı bir şekilde hem mahveden hem de kurtaran araba kazasından önce hüngür hüngür ağlarken bunun gerçekten **de** gelmiş geçmiş en kötü Noel olduğunu **mu** düşünüyordum? Çünkü artık ona...

O meşum kazadan on sabah sonra Cody kulağıma "Gelmiş geçmiş en iyi Noel," diye fısıldadı. Sonra kocaman bir kolunu bacağımın altından geçirdi ve-

"Unhhh!" Arkamdan beni iterken -mutlulukla- inledim.

Östrus olsun ya da olmasın, çoğu sabah uyandığımda kendimi erkeklerim sertleşmiş olduğu kadar ıslak buluyordum. Ayılarımızı herhangi bir şeyle suçlamak istemiyordum, ancak insanları uyurken gece geç saatlerde ateşli sohbetler yapma alışkanlığı geliştirdiklerinden şüpheleniyordum - ayı seksleri, eğer isterseniz - gözlerimizi açtığımız anda bizi gitmeye hazırdan daha fazla bırakıyorlardı.

Genellikle, artık kalıcı olan in yuvamda en az iki arkadaşımın birlikte uyanırdım. Mak onu köşeye taşımıştı ve artık ocak benzeri şömine ile inin pencerelerinden biri arasında yaşıyordu - totem mağarasının sol saçağında açılan bir "göz", dışarıyı görebildiğimiz ancak içeriden görülemeyen tek yönlü bir cam levhayla doluydu.

Bir zamanlar battaniyeler, yastıklar ve atılmış giysilerden oluşan kaotik bir karmaşa olan yer, çöküş ve son derece kötü şeyler için tasarlanmış bir doğa sunağına dönüşmüştü.

Mak, devasa yuvayı engebeli dallar, pırıl pırıl taşlar ve özenle yerleştirilmiş rüya kapanlarıyla çerçevelemiş, canlı yosunlardan oluşan bir taban halısı üzerinde ham vahşi doğayı kutsal bir sığınağa dönüştürmüştü. Çeşitli hayvanların kürkleri iç yatağı kaplıyordu, beni asla bırakmamaya kararlı bir ayı melek tarafından çalınmış bulutlar kadar yumuşaktı.

Ama bu sabah Cody'nin rahat mağara odasında uyandım. Kendi şöminesi, mini buzdolabı ve her an kullanıma hazır bir elektrikli su ısıtıcısıyla "acil durum sıcak çikolata istasyonu" dediği bir yer vardı.

Mak, Ash ve Cody ile bağ ısırıklarını paylaştıktan sonra bile, Bradford ve benim ilk randevumuz için bir zaman kararlaştırmamızdan daha hızlı bir şekilde ayaklarımı yerden kesen bu üç ayı beni hala şaşırtıyor, bazen de düpedüz şaşırtıyordu.

Mak, huysuz bir veterinerden inşaat işçisine dönüşmüş gibi inşa edilmiş ve konuşuyordu, ancak sanat ve mimarlık konusunda beni suskun bırakan bir yeteneği vardı.

Onun deyimiyle "yenilemeleri" daha çok "enstalasyon" gibiydi - sanat okulu düzeyinde çizim becerileri olduğuna yemin ettiğim nefes kesici kreasyonlar.

Yatakta sert ve tatlı seks yapmayı severdi - bu onun sözleriydi, benim değil. "İlk günden itibaren bizimle çiftleşmeyi kabul etmemekten" "şüphelerimi ve güvensiz düşüncelerimi beş dakika içinde bize söylememeye" kadar her şey için beni cezalandırırdı.

Mak tarzı cezalar güvenli bir kelime gerektiriyordu ve kenardan şaplak atmaya değişebiliyordu, genellikle o kadar yoğun bir sevgiyle veriliyordu ki bilek bağım sevinçten karıncalanıyordu - hıçkıra hıçkıra ağlarken bile boşalmama izin vermesi için ona yalvarıyordum. Sonrasında beni her zaman yumuşak övgülerle ve başımı döndüren şefkatli öpücüklerle yatıştırırdı.

Öte yandan Ash, en çok ortak noktayı paylaştığım kişiydi. Herhangi bir şey hakkında saatlerce konuşabilirdik - anatomi, tıbbi gizemler ve hatta rastgele ıvır zıvırlar - "ineklemeye" kendimizi fazla kaptırdığımızda diğer iki maul arkadaşımızın şaşkın homurdanmalarına neden olurdu.

En sevdiğimiz boş zaman aktivitesi okumaktı. Ben uzaylı romanslarını yutarken, o Andy Weir, Dennis E. gibi uzay ağırlıklı bilimkurgu yazarlarını tercih ederdi.

Taylor ve James S. A. Corey (Ash bana söyleyene kadar iki kişi olduğunu bile fark etmemiştim). Yuvada birlikte uzanır, sırayla kucak yastığı olurduk. Yine de ateşli romantizm sahnelerinde Ash'in kuağında yastık görevi görmenin berbat bir fikir olduğunu çabucak öğrendim.

Çünkü Ash... Ash. Cody'nin beni yemek için Noel'e kadar beklemeyeceğı konusunda şaka yapmıyordu. Ama hayallerimi gerçekleştirmeye odaklanan Cody'nin aksine, Ash beni ağızıyla boşaltmaya gerçekten bağımlı görünüyordu.

Bir uyarılma kokusuyla dizlerimin birbirinden ayrıldığını hissederdim. Ash bir anda başını ve hınzır dilini kalçalarımın arasına sokardı. Bazen bölümler boyunca beni kızdırır, ben titreyene kadar klitorisim hariç her yerimi yalar. Diğer zamanlarda, bazı kurgusal uzaylılara karşı duyduğı kıskançlık çılgına çevirir, açgözlü, talepkâr ağızına boşaldığımda beni doğru düzgün göremez hale getirirdi.

Noel'den önce Taylor Vaughn'un tüm [*Alien Overlords serisini*](#) okumak için kendime meydan okuduğumda neler olduğunu anlatmaya başlamayayım bile -cidden, sormayın. Şöyle diyelim, benim normalde centilmen olan Ash'im artık kendisine Your Pussy's Overlord diyor.

Ve sonra Cody vardı. Benim tatlı ayım. Yuvanın dibinde uyumak için devasa Kodiak formuna geçmeden önce uzun kucaklaşma seanslarını ve maulumuzla gece sıcak çikolata içmeyi severdi.

İçime girene kadar çok nazık bir devdi. Sonra Ash'in sık sık söylediğı gibi kudurur, beni iri vücuduyla sıkıştırır ve ruhumu sarsan orgazmlara yol açan şiddetli, vücudu sallayan itişlerle beni alırken beni sabit tutmak için sol omzumu tekrar ısırırdı.

Ash sık sık Cody'nin benimle olan ilişkisinden sonra ağıryan, harap olmuş amımı yalamak zorunda kaldığı için homurdanıyordu. Sonunda, zavallı Kodiak'ım, üçü de içimde bir sıra istediğinde kendini kalıcı olarak en sona yerleştirilmiş buldu. Ama ben hiç şikâyet etmedim. Bu kadar tamamen, bu kadar ezici bir şekilde alınmakla ilgili bir şey vardı, bu da beni güzel bir şekilde sevilme hissiyle doldurdu.

Ancak o Noel sabahı Cody bana en sevdiği ikinci seks türünü, yani "sarılma pozisyonu "nu uyguladı. Beni kaşıkla sıkıca

Altındaki kolu göğsümde, göğsüme masaj yapmasına, meme ucumu çimdiklemesine izin veren bir açıyla bantlanmışken, üstteki eli tembelce bacaklarımın arasına süründü.

Ash artık klitorisime parmaklarıyla hiç dokunmuyor, beni ağzına almayı tercih ediyor, sonra da üstüme tırmanarak ikinci bir orgazma, el gerektirmeyen bir orgazma dönüştürüyordu. Ama Cody, Ash'in bir dersi sırasında çok dikkat etmişti ve ödevi kesinlikle anlamıştı.

O sabah, beni ayırmaya hazır olduğunda, özel düğmeme öyle bir baskı uyguladı ki, amım sikinin üzerine fişkirirken, ikimizin de içinden zevk dalgaları gönderecek şekilde kenetlenerek haykırmamı sağladı.

Karıncaşanan sol omzumu ısırmanın, içime dolan kalın sikinin üzerine boşalmamı ne kadar sevdiğini hissetmemi sağladı. Tamamen gerilmiş amımın onun devasa şaftının etrafında kasılması, dünyadaki en sevdiği his haline gelmişti.

Belki biraz fazla favori.

Genellikle benden hemen sonra boşalırdı. Ama o sabah bana sıkıca sarıldı, hala kaya gibi sert ereksiyonu ve ustaca parmak hareketleriyle sabırla yeni bir tane inşa etmeden önce doruk noktamın azalmasını bekledi. Ve sonra bir tane daha. Ve bir tane daha.

Eğer Mak ve Ash çıplak ve ön spermleri damlayarak içeri dalmasalardı bütün sabah böyle kalabilirdik.

"Bu kadar yeter," dedi Mak, kabile meselelerini ele alırken emir verirken kullandığı ses tonuyla. "Noel yemeği hazırlamaya başlama vaktin geldi, Küçük Ayı."

"Hiç adil değil! Noel hediyesi olarak onu kendime alabileceğimi söylemiştin!" Cody arkamdan söyleniyordu ama vuruşları hızlanmıştı, tıpkı maulumuzun geri kalanı izlerken her zaman olduğu gibi.

"Ve sen yaptın, Kodiak." Ash'in sesi sakindi ama sağ omzumu ısırması, sakini dış görünüşünün altında kaynayan hayal kırıklığını hissetmemi neden oldu. Noel sabahını yan yana olmak yerine ayrı odalarda geçirmek

Sunak yuvası Mak'ın ve kendisinin Noel cömertliğini açıkça tüketmişti. "Şimdi akşam yemeği için hazırlıklara başlama zamanı."

"Ash ve ben arkadaşımızı senin aletine o kadar sert boşaldığı için cezalandırdıktan sonra koca bir tabak krep de fena olmazdı." Mak homurdandı.

"Üç kez," diye ekledi Ash, kollarını kavuşturup yargılayıcı bir rahip gibi dudaklarını büzerek, gerilen aleti Cody'nin kabarık halısına 90 derecelik bir açıyla sızmaya devam ederken bile.

Cody bu hatırlatma karşısında inledi, göğüslerimi ve amımı daha da sıkı kavradı. "Ama onunla işim bitmedi."

Mak hepimizin zihninde görüntüler canlandırdı - Cody itaatkâr bir şekilde flapjack yaparken Ash'le birlikte yerel bir taş ocağından temin ettikleri kuvars mutfak tezgâhında bana yapmayı planladıkları şeyin grafik ve hijyenik olmayan görüntüleri.

İşte bu oldu. Cody arkamda çaresiz bir ayı kükremesiyle boşaldı, omzumu ısırp beni serbest bırakırken iri vücudu titriyordu. Isırığının keskin acısı kısa sürdü, özel Dört Yön bağımızdan sorumlu ayı büyüsunün karıncalanma parıltısıyla neredeyse anında iyileşti.

Ama Mak beni yataktan kaldırmadan önce onun gecikmiş orgazmının zevkinden ancak inecek zamanımız oldu.

Kutup ayım, çabucak öğrendiğim gibi, her zaman sözlerini tutar ve tehditlerini yerine getirirdi.

Sözüne sadık kalarak kendimi mutfak tezgahının üstünde iyice cezalandırılmış buldum. Cody hepimize flapjack hazırlarken kuvars adanın üzerinde şaplak atıp tükürerek kızarttım.

Evet, bu *kesinlikle* gelmiş geçmiş en iyi Noel'di - en azından gelecek yıl, mağara evimiz hem Ash'in hem de kendi ayımın iki yavru olacağını doğruladığı şeyle dolana kadar. Biri Cody ve benim gibi başka bir Kodiak olacaktı. Diğeri ise Mak'a çekmiş bir kutup ayısı olacaktı.

Görünüşe göre, Taze Isırıklar otomatik olarak onları ilk sahiplenen kişinin ayı türüne atanıyordu, ancak yavruları kendi ayılarını seçebiliyordu

doğumda atama.

"Belki benden daha iyi olur," dedi Mak umutla, ayım iki yumurtasını resmi olarak yerleştirdikten sonra bağ ısırığımı ona haberi ilettiğinde.

"Bunu istemek çok fazla," diye cevap verdim yumuşak bir gülümsemeyle. "Eğer şanslıysak, o da aynı derecede harika olacaktır."

İşte bu yüzden "çok tatlı" olduğum için saatlerce cezalandırıldım.

Ancak o gün Mak'ın cezasını biraz kısa kesmek zorunda kaldık. Cody Noel yemeğini hazırlamak için asla resmi olarak yardım istemeyecekti - Ash'in ebeveyn maulü, Mak'ın kalan iki babası, Cody'nin ters ebeveyn maulü (üç anne ve bir baba) ve Kodiak kardeşlerinden üçü gelse bile. Yine de, yemeğimizi yedikten, duşumuzu aldıktan ve nihayet uzanma kıyafetlerinden başka bir şey giydikten sonra, bağ ısırıklarımız bize fazladan yardıma ve bir fincan sıcak kakaoya ihtiyacı olduğunu bildirdi. Gerçek türden, Kodiak'ı oynak hissettiğinde sık sık yaptığı örtülü istek değil.

Sevgi dolu maullar birlikte iyi çalışıyordu - bunu da son on gün içinde öğrenmiştim. Birbiriniz için en iyisini istediğinizde ve arkadaşlarınızın duygularını tam anlamıyla hissedebildiğinizde, ihtiyaçları öngörmek ve engelleri ortadan kaldırmak nefes almak kadar doğal geliyordu. Bu tür bir sinerji özellikle küçük bir köyü doyuracak kadar büyük, şenlikli bir yemek hazırlarken işe yarıyordu.

Totem mağarasının kapısı ilk kez çalındığında, çalışma odası güzel yemeklerin, sıcak kakaonun ve tatil neşesinin kokusuyla canlanmıştı. Müstakbel kayınvalidem akşam yemeği servis edildiğinde takdirlerini esirgemedi; Mak'ın mükemmel bir şekilde kızartılmış geyiğine, Cody'nin kızılılık soslu ballı jambonlarına ve Ash ile benim en sevdiğimiz sitcom *olan Space Ca-idiots*'un kış finali hakkındaki teorileri tartışırken hazırladığımız devasa akçaagaç soslu kızarmış sebze tabağına "ooh" ve "ahhing" yaptılar.

Ancak bu sıcak dostluk, sohbetin keskin bir dönüş yapmasından önce uzun sürmedi.

"Bu yaz sadece tam Hanuk olan oğlumuz ve yarı Hanuk olan Mak'ın yavruları olacağına göre, geleneksel bir düğün yapacağımızı varsayıyorum.

"Cody'nin üç annesinden biri, Ash'in pişirdiği yufka ekmeğini uzatmayı bile bitiremeden sohbete bu tartışma bombasını fırlattı.

"Katılma Törenleri ağır hamile anneler için daha kolay. Fiziksel ve zihinsel olarak daha az yorucu," diye ekliyor Ash'in babalarından biri ve kabilenin eski Pathkeeper'ı (Ayaska'da hem tıbbi hem de zihinsel sağlığı yöneten ayı değiştirici doktorlar için kullanılan terim) Tarek. Hem Ash'in hem de babasının psikoloji ve veterinerlik alanında çift sahip olmalarına bayıldım. Dürüst olmak gerekirse, insan doktorlar not alabilirler.

"Ben de Katılma Töreni diyorum," diye söze girdi Ash'in annesi, gerçi onların fikrini sormamıştık. "Ben kırgınlık dönemine girdim ve bizimkinden hemen sonra Ash'in ikinci en büyük kardeşine hamile kaldım. Sen de aynısını yaparsan, belki ben yetişemeyecek kadar yaşlanmadan önce ilk torunumuza kavuşabiliriz."

Ash'in bileğimdeki bağ ısırığının hafifçe parlaması bana bunun hayal kırıklığına uğramış anne ve babasının uzun süredir devam eden bir şikâyeti olduğunu söyledi. Ash duygularını gizlemekte çok başarılıydı ama ağabeyleriyle ilgili bir şeylerin, normalde mutlu ve sevgi dolu olan anne-babasinda acı bir iz bıraktığını hissedebiliyordum.

Olmayan kardeşlerden bahsetmişken.

"Polis memuru akşam yemeğinde bize katılmayacak mı?" Cody'nin babası Mak ve babalarına sordu, iri gövdesi oğluyla aynı neşeli sıcaklığı yayıyordu. "Atını istasyonda bağlı gördüm."

Cody'nin eskiden şebekeden uzakta yaşayan ailesi, Ayaska'nın yüzyılın başlarında dışarıdan gelen ayı sakinlerini kabul etmeye başlamasının ardından Ayı Dağı'na taşınmıştı. Ayı Dağı'nda yaşadıkları için Tuk'mara'nın aile tarihinin daha tartışmalı yönlerini bilmiyorlardı.

Mak'ın iki babası karşılıklı bakıştılar. Jamaikalı-Kanadalı olan Zion başını hafifçe salladı ve ben söylenmeyenlerin ağırlığını hissettim.

Mak'ın bağı sayesinde, anne karnındaki ikiz kardeşlerinin -tam Ayaska erkek kardeşi ve yarı Siyah kız kardeşi- karmaşık dinamiklerini öğrenmiştim.

Kız kardeşi Mara, Boş Ruh olarak doğmuştu, yani ayısına erişimi yoktu ve yavru da doğuramıyordu. On sekiz yaşında aileleri tarafından

Mara, yeni atanan Tuk'mara Mak'ın kendisine muafiyet teklif etmesine rağmen, annesinin güvenliği için geri dönmeyi reddetmişti. Şimdi kasabanın Kanada Atlı Polisi olan rahim ikizi de uzak durmuştu. Resmi olarak, Mara'ya olan sadakatinden dolayı; ancak beklediği Tuk'mara rolünün kendisine verilmemesinden dolayı duyduğu acı da bu duruma yardımcı olmamıştı.

"Çocuklardan bahsetmişken," diye araya girdi Cody, konuşmayı daha güvenli bir alana çekerek, "Noelle'in ebe olan bir ablası var. İlkbaharda yapılacak birleşik düğün ve Birleşme Töreni için onu da davet etmeyi umuyoruz."

"Bir ebe!" Tarık'ın gözleri Noel sabahındaki bir çocuk gibi parladı ve bana Ash'in kitaplarındaki karmaşık bilimkurgu olay örgüsünün zekice çözümlerini açıklamasını hatırlattı. "Ashak, ona söyledin mi-?"

"Elbette," diye cevap verdi Ash, her zamanki gibi sakindi ama aramızdaki bağda heyecan uğulduyordu.

Ash'in kız kardeşimin güvenine ihanet etmeyi tercih etmemesini takdir ederek, "Acılı bir boşanmanın ardından toparlanmaya çalışıyor," diye açıkladım. "Klanın insan doğumları konusunda yetenekli birine ihtiyacı olduğunu biliyorum ama onun Ayı Dağı'nın kendine özgü gereksinimlerini karşılamaya hazır olduğundan emin değilim."

Kız kardeşimin muhtemelen yeni bir ilişkiye başlamak istemeyeceğini açıklamak için aklıma gelen en kibar yol buydu - bir değil, üç ayı şekil değiştirenle. "Yani, bu... çok fazla."

"Ama senin için çok fazla değil," diye alay etti Ash, gözlerinde hınzır bir parıltıyla.

"Çok fazla sevmeye başladım," diye karşılık verdim, henüz denemediğimiz tek dinamiğin zihinsel görüntüsünü güçlendirerek: Mak beni aşağıdan ve Ash'i arkadan alırken ben Cody'nin büyük horozunda boğuluyorum. "Aslında, 'çok fazla' bu kadar kısa sürede arkadaşlarım için düşünebildiğim tek Noel hediyesi."

Masanın üzerine yüklü bir sessizlik çöktü. Sonra Mak tabakları tıkırdatacak kadar güçlü bir tokat attı. "Cody, tatlıyla ilgili bir şey söylememiş miydin?"

"Ama daha bitirmedik bile-" diye başladı Cody'nin annelerinden biri.

"Evet," diye sözünü kesti Cody, zihinsel sesi de darbeye katkıda bulunuyordu, "Şu ereksiyonun inmesi için bana bir dakika ver," dedi ayağa kalkmadan önce. "Hemen getiriyorum."

Bir saatten kısa bir süre sonra, müstakbel kayınvalidem sıcak çikolata termosları ve Yeni Yıl Kış Uykusu Ziyafeti'ne kadar yetecek kadar yüksek tabaklarla dışarı çıkarıldı.

Onlar evde kendilerini aptalca doldururken, aylarım üç deliğimi de çok daha lezzetli bir şeyle doldurdu. Ash beni Mak'ın sikinin üzerine yerleştirdi ve üç arkadaşımın da "gelmiş geçmiş en iyi Noel hediyesi" olduğu konusunda hemfikir olduğu şeyi vermek için beni mükemmel bir şekilde konumlandırdı.

Sadece birkaç delicesine sıcak dakika sonra, hepimiz bir araya geldiğimizde, bu Beary Sexy Noel'in, Noel'de ve aradaki her günde hoşgörü, sevgi ve mutlu bir şekilde çok fazla şey almakla dolu bir yaşamın sadece başlangıcı olduğunu biliyordum.

O , *Seksi Ayı Noelini* okuduğun için çok teşekkür ederim! [Noelle ve üç ayısından daha fazlasını ister misiniz?](#)

[Genişletilmiş Bonus Epilog'u almak için haber bültenime kaydolduğunuzdan emin olun....](#)

- Ayı Dağı'nda Bahar Zamanı
- Noelle'in annesinden sürpriz bir cameo•
Şok edici bir twist
- Ve Ayı Dağına Hoş Geldiniz serisinin 2. *Her Beary Spicy Valentine'a* bir ön bakış.

Sizi Bear Mountain'da tekrar görmek için sabırsızlanıyorum!

special thanks to my ruthless patreons!

[Ruthless Patreon'u olun!](#)

RUTHLESS MEGAS

Akisha
Anita Allen
Beatrice
Colleen
DARSHELL HARPER
Evelyn Whitehead
Germaine Behagen
Janet
Jessica Johnson
Julienne
Lady E
Leydi Hawke
Lica N.
MaKaylah Stewart
Monique A.
Monique Freeman
Nicole
Shaneka Nichols

Susan Williams
Tammy
Tona
Toni
Yvonne

ACIMASIZ SÜPER KANDIRICILAR

Brianna Simmons
Christy Manning
Courtney Herndon
CrystaM0
Genine Tyson
Georgette Connell
Hannah Kirstin
Helen D
Josephine Thompson
Kendra
Leslie Tucker
lisa
MonaGirl Lewis
Mylene Williams
Mzbooklovershawty
Nicol
Patricia Cardinal
Sandra Wynn
Shanel
Sharon Keyes
Shyla Scott
Simone Frazier
Sonya Barry
Susan Hall Comrie
tameka teal
Vanessa F A
Vickie

ACIMASIZ SÜPER

Aaniyah Smith
Aiesha Hutson
Alice Rutland
Alicia Stowers
Allison Hester Solomon
Amy
Andrea
Angela Givens
ANGELA L DAVIS
Angela Z
Ann-Marie Mattis
Antionette Elmore
April L George
AsiaRenee
Audrey Foreman
Ayalibis Dowell
Beverley Jackson
Biaunca Albury
Billie Henry
Bojana Pavicevic
Bonita Jackson
Bookish Lattes
Brenda
CallaLily Hill
Camille Ellis
Chinyere Offor
Clustelle Nielle Charles
Daeterria McLucas
Dana R
Dana Sandoval
Danette
Danielle Blanchard
Danyelle
Darcy Leone
Deanna Rivera
Deb Derrepente
Denise Hughes

Dr. CC
Erica
Erin J
Evelyn Green
Eyeljay
Fanny Mateo
FEMA
Özgür
Grace
Hin Lee
Hridhi Islam
HSimmonsKoch
Jaleda Wyatt
JaLese
JCR
Jenetha Williams
Jennifer Lindsey
Ju Berrymore
JYELVERTON
Kandi Facison
Karen
KC
Kim
Kimberly Czerwinski
Kimmey
Kisha Patton
Lashan Delancy
Latricia Warren
Lavett Ballard
Leah
Leahcar Dzansi
Leonora Rush
Lisa
Lisa Fraser-Springer
M Jones
Manoucheka Chery
Marianne K.

Mary
Meaka
Melissa
Mo Yomi
Monica O
BayanZara
ki Nadia
Penn
Nakinah Webb
Natalie D. Eckman
Nene
Nicole H
Nikki
Nilise
Nina Driver
Nina Sandra
Nita Field
Nthabiseng Ralebitso
OOW
Penny
prietamia1
Ray
Renee
Rhonda White
Sabrina
Sandi Hospedales
Sasha Steele
Sedoya Hayes
Shawnie
shazie1436
Shelley G
Sheryl Wilder
SokkasGirl
Sonya Napier
Sophia Temba
Stacy
Stephanie Palmer
Tanecia Appling

Tasha
Terri Thao
Tiffany Burns
Tiffany Mays
Tiffany Nicole Mace
Tiffany P
Toni
Toni Daniel
Treecie
Trenita
Trisha Lorfils
WakeUpMakeUp Slay
Wendy Whitehead
Woods and Creek
Yolanda Sullivan
Yvonn Keen-Zic
Zay

ACIMASIZ TARAFTARLAR

Andrea
Ashleigh Dixon
Ayesha Cruickshank
Babette Cooper
Cherisse Ray
ChloSteph2
D R
Emma Sterrett-Hong
Flo Ltoile
J Gordon
Jackie
Janice The G
janice whitaker
karezone
Kellee Wilhite
Kemba Hollinsed
Keri Stevens
Kia

LadyDiva00
Marina Benitez
Martha
nanc evans
Portia Henderson
Rebecka Lancelot
Rochelle Younger
Shon Brown
Shronda C.
Stacey Kindles

Ruthless Patreon'u Olun

also by theodora taylor

AYI DAĞI

[Seksi Ayı Noel'i Baharatlı](#)

[Ayı Sevgilisi](#)

Her Beary Fresh Start (Bahar 2025) Her

Beary Hot Summer (Yaz 2025) Her Beary

Scary Halloween (Güz 2025)

İRLANDA VARDİYACILARI

[Onun İrOnun](#)

[İrlandalı](#)

[Ayılarılantalı](#)

[Kurtları](#)

İSKOÇ KURLARI

[Onun İskoç Kurdu](#)

[Onun İskoç Onun](#)

[İskoç Kahramanı](#)

Kralı

ALFA KRALLAR

[Onun Viking Kurdu](#)

[Kurt Kurt ve Ceza ve](#)

[Önyargı ve Ruh](#)

[Onun Viking Kurtları](#)

ALFA GELECEK

[Onun Sonsuz Ejderhası](#)

[NAGO: Onun Sonsuz Kurdu](#)

[KNUD: Onun Büyük Kötü](#)

[Kurdu RAFES: Onun Kader](#)

[Kurdu Onun Ejderha Esiri](#)

[Onun Ejderha Kralı](#)

ACIMASIZ KODAMANLAR

[Kayla Paris'te](#)

[Sunny Vegas'ta](#)

ACIMASIZ KODAMANLAR

[Acımasız Scion](#)

[Acımasız Milyarder](#)

[Acımasız Kral](#)

[Acımasız Koca](#)

[Acımasız Esir](#)

ACIMASIZ TİKOONLAR: Kırık ve Acımasız

[KEANE: Onun Acımasız Eski](#)

[Sevgilisi STONEAcımasız](#)

[İnfazcısı : Onun RASHID: Onun](#)

[Acımasız Patronu](#)

RUTHLESS TRIAD

[VICTOR: Onun Acımasız Aşkı](#)

[VICTORAcımasız](#)

[VICTORAcımasız Kocası](#)

[Acımasız : : : Onun PHANTOM:](#)

[Onun Acımasız NişanlısıOnun](#)

[Sahibi Onun HANHatası](#)

RUTHLESS MC

[WAYLON: Melek ve Acımasız Azrail 1. .HADES:](#)

[Stephanie ve Acımasız Azrail Kitap WAYLON: Melek](#)

[ve Acımasız Azrail 2 Kitap GRIFFIN: Kızıl ve Büyük](#)

[Kötü Azrail Azrail VENGEANCE: Kar ve İntikamcı](#)

[HADES: Stephanie ve Acımasız Azrail](#)

ÇOK KÖTÜ FAIRGOODS

[His for Keeps](#)

[Yasak Gelini](#)

[Kendisine Ait](#)

ACIMASIZ MASALLAR

[Cynda ve Şehir Doktoru](#)

[Billie ve Rus Canavarı Goldie](#)

[ve Üç Ayı](#)

[Reina ve Heavy Metal Prensi](#)

(bültene özel)

ACIMASIZ PATRONLAR

[Onun Sahte Bebeği](#)
[Onun Onun Sonsuz](#)
[Aşkıİntikam Bebeği](#)
[O'nun Sonsuz Sevgisi](#)

ACIMASIZ İŞ
[Acımasız Kralı Onun](#)
[Onun Onun Acımasız](#)
[ZorbasıAcımasız](#)
[Acımasız Sahibesi](#)
Kovboyu

ACIMASIZ RUSTANOV

[ALEXEI NIKOLAI](#)
[BAIR](#)
[IVAN](#)

ALIEN OVERLORDS (Taylor Vaughn olarak)

Sahiplenmek
Saklamak_
[OnunOnun](#)_
[Çalmak](#)
[Onun](#)

about the author

Theodora Taylor kalbi olan sıcak kitaplar yazıyor. Okumadığı, yazmadığı veya incelemmediği zamanlarda muhteşem ailesiyle vakit geçirmekten, harika kocasıyla randevu gecelerine gitmekten ve başkaları tarafından düzenlenen partilere katılmaktan hoşlanıyor. Okurlardan haber almayı çok seviyor. So....

TT'nin Patreon'una Katılın

<https://www.patreon.com/theodorataylor>

TikTok'ta TT'yi takip edin

<https://www.tiktok.com/@theodorataylor100>

TT'yi Instagram'da takip edin

<https://www.instagram.com/taylor.theodora/>

TT'nin Bültenine kaydolun

<http://theodorataylor.com/sign-up/>

Facebook'ta Acımasız Romantizm Okurları'na katılın

<https://www.facebook.com/ruthlessromancereaders>

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.sk

z-lib.gs

z-lib.fm

go-to-library.sk

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.